

907541

39.31

к 96

ІВАН КУШНІРЕНКО
ВОЛОДИМИР ЖИЛІНСЬКИЙ

ГУАЯЙПІЛЬСЬКОМУ
ЗАТ „АГРОШЛЯХСЕРВІСУ“

45

39.31
К 96

ІВАН КУШНІРЕНКО
ВОЛОДИМИР ЖИЛІНСЬКИЙ

**ГУЛЯЙПІЛЬСЬКОМУ
ЗАТ "АТРОШЛЯХСЕРВІСУ"**

45

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

145406

X

Крив

"Дніпровський металург"
Запоріжжя, 2004

ПЕРЕВІРТИ

Запорізька обласна
бібліотека
ім. О. М. Горького

ББК 39.311.13-06г (4 Укр-4 Зп)6
УДК 625.7.002 (09) (477.64)
К 96

І. Кушніренко, В. Жилінський.

К 96 Гуляйпільському ЗАТ "Агропромшляхсервісу" — 45:
Сторінки історії. — Запоріжжя: Дніпровський металург,
2004 — 87 с.
ISBN 966-7748-58-8

Дана книга — це перша спроба викладу систематизованої історії закритого акціонерного товариства "Агрошляхсервіс" Гуляйпільського району Запорізької області.

Книга адресується всім, хто цікавиться історією рідного краю.

ББК 39.311.13-06г (4 Укр-4 Зп)6
УДК 625.7.002 (09) (477.64)

ISBN 966-7748-58-8

© І. Кушніренко,
В. Жилінський, 2004
© ЗМДКД "Дніпровський
металург", 2004

ВСТУП

Шановний читачу!

Книжка, яку ти взяв у руки, розповідає про сторінки створення і розвитку Гуляйпільського ЗАТ "Агрошляхсервіс". Яким видався шлях товариства за 45 років свого існування? Звичайно, було

всього, але шляхобудівники ніколи не забували свого основного завдання — прислужитися рідному району. Були трудові злети і падіння, та попри все, залишалися люди, які зміцнювали, цементували колектив, котрий з гідністю виконував покладені на нього завдання. Так було і так буде завжди. І люди, котрі віддали цій організації не один десяток літ, і ті, що сьогодні тут трудяться, заслужили, щоб про них пам'ятали прийдешні покоління. Вони виконували непомітну, скромну роботу — будували, ремонтували шляхи, впорядковували тери-

торії ферм, токів, без яких не можна уявити повнокровне життя району.

Тож, беручи книжку, пам'ятай: вона додає своєрідні штрихи до славної історії Гуляйпільського краю, вчить любити земляків і їх справи.

Сергій Іванович МАЛЮКА,
голова правління ЗАТ "Агрошляхсервіс"

ПОКЛИКАЛА ДОРОГА

9 січня 1955 року начальник районного шляхового відділу П. С. Шаповалов писав у Гуляйпільській районній газеті "Сталінським шляхом":

"З метою утримання шляхів у хорошому проїзному стані як влітку, так і взимку, у кожному колгоспі повинні бути створені шляхові бригади.

Однак у нас є керівники колгоспів, як імені Сталіна — тов. Тюков, "Спартак" — тов. Ускач, "Червоний прапор" — тов. Кириленко, "Заповіт Леніна" — тов. Колісниченко, імені Петровського — тов. Георгієв та Кімовець" — тов. Кошельник, які недооцінюють значення шляхових бригад. У вище згаданих колгоспах або зовсім немає таких бригад, або члени їх використовуються на інших роботах. За шляхами в цих артілях не встановлено догляду, а тому вони в надзвичайно занедбаному стані. Шляхові бригади треба організувати в кожному колгоспі, привести закріплені ділянки шляхів у належний вигляд і тримати їх у хорошому стані".

Заклик Пантелея Савича було почуто. Але життя вимагало мати шляхи з твердим покриттям, особливо на початку семирічки, коли передбачалось перевезення великої кількості вантажів автомобільним транспортом. Ось чому виникла необхідність значно посилити темпи будівництва шляхів з твердим покриттям.

У березні 1959 року в області відбулася нарада з шляхового будівництва, учасники якої звернулися до всіх робітників автомобільних і шосейних шляхів, колгоспників, працівників радгоспів, промислових підприємств, організацій, залізничного транспорту із закликом розгорнути соціалістичне змагання за виконання семирічного плану будівництва шляхів з твердим покриттям.

Цей заклик підхопили і трудящі нашого району, які взяли високі і відповідальні соціалістичні зобов'язання з шляхового будівництва в 1959 році. Досить зазначити, що лише обсяг ґрунтових робіт на трасі нового будівництва становить цього року 98630 кубометрів. Треба було заготовити і завезти понад 15000 кубометрів каменю, майже 16000 кубометрів піску, побудувати брукованого шляху в напрямі м. Пологи-10 км, під'їзд до четвертої лінії залізничної станції Гуляй-Поле — 1 км, виїзд з м. Гуляй-Поля на с. Успенівку — 1,3 км і т. д.

МІЖКОЛГОСПШЛЯХБУД

Маючи великі завдання по шляховому будівництву, 17 квітня 1959 року міжколгоспна шляхобудівельна рада вирішила утворити міжгосподарську шляхобудівельну організацію. Начальником її став Пантелій Савович Шаповалов.

Перший начальник
Міжколгоспшляхбуду
Пантелій Савич
ШАПОВАЛОВ
(1959-1966 р.р.)

Паралельно з нею працював у ті часи колектив райавтошосдор, який існував до створеної МКШБО. Керував райавтошосдором також П. С. Шаповалов. Мета була одна в обох організаціях. Але вони не встигали все зробити своїми силами. Тому їм допомагали бригади з колгоспів.

Але з часом райавтошосдор — державна організація — (після П. С. Шаповалова її очолював І. П. Рибка) турбувалася про шляхи державного значення. А МКШБО — це кооперативна організація, створена за допомогою паїв колгоспів. Вона будувала в колгоспах шляхи і дороги з твердим покриттям.

Завідуюча кар'єром
Олександра Василівна
ПОТОЦЬКА
1962 рік

В організації був свій кар'єр, який знаходився у Кінських Роздорах. Завідувала ним О. В. Потоцька. Там добували булижний камінь. Кололи його на шашку, яким мостили дороги.

Найпершими працівниками були майстри О. Є. Білий, направлений на роботу після технікуму, і В. М. Вербицький, мостовики — Г. І. Шеремет, Г. І. Кеда, М. К. Вискірка, В. Демченко, І. Ромін, І. І. Вербицький.

Роботи в кар'єрі: добування шашки.
60-ті роки XX століття

транспортники на ремонті машин.

29 квітня 1959 року П.С. Шаповалов писав у районній газеті: "Виконуючи взяті соціалістичні зобов'язання, трудящі нашого району все ширше розгортають роботи по шляховому будівництву. Так, з 15 по 25 квітня заготовлено 770 кубометрів каменю, вивезено на трасу 1150 кубометрів, наколено шашки 250 кубометрів.

23 квітня розпочалися земляні роботи на ділянках Гуляй-Поле-Пологи і Гуляй-Поле-Успенівка.

Ряд колгоспів із самого початку поставилися до цієї справи з усією відповідальністю. Колгосп "40-річчя Жовтня", наприклад, вже розвантажив з вагонів 150 кубометрів каменю, вивіз на трасу 250 кубометрів і заготовив у кар'єрі 110 кубометрів шашки. Колгосп "Україна" розвантажив 150 кубометрів, вивіз на трасу 300 кубометрів і наколов каменю на шашки майже 200 кубометрів.

У перший період для виконання поставлених завдань у міжколгоспшляхбуді не вистачало кваліфікованих кадрів: бетонярів, мостовиків, а також і вантажників. Шляховикам активно допомагали бригади колгоспів.

В кореспонденції "В цю справу повинні включатися всі", працівник райгазети Ю. Кириченко 17 травня 1959 року повідомляв: "Трудящі нашого району, підтримуючи патріотичний почин пологівців про будівництво, ремонт і упорядкування шляхів, активно включилися в цю дуже потрібну справу.

Ось хоча б взяти будівництво шосейного шляху Гуляй-Поле-Пологи.

Новоутвореній організації нелегко довелося у період становлення. Тоді до багатьох населених пунктів не можна було добратися через бездоріжжя. На ґрунтових дорогах колгоспи втрачали корми, зерно, великі збитки несли авто-

Хто пройде, або проходив мимо цього широко розгорнутого будівництва, не міг не звернути уваги на великий розмах робіт...."

Бригада майстра Олександра Єгоровича
БІЛОГО за роботою на потужній шашкою
дороги на вул. Базарній у м. Гуляйполі
(1959-1960 р.р.)

Самовіддано трудиться в ці дні на своїй ділянці по будівництву шосейного шляху бригада колгоспу "Кімо-вець". Члени цієї бригади товариші Касяненко Ганна, Голота Марія, Безверха Катерина на виконанні робіт по підготовці ґрунту для мощення виконують

норми виробітку на 135-150 процентів...

Не відстає від кімовців і шляхова бригада тов. Азарова з колгоспу "40-річчя Жовтня". Бригада, до складу якої входить 6 чоловік, успішно справляється з поставленими перед нею завданнями.

Мостовщики Наумов Іван, Наумов Микола, Шермет Федір, Редько Пантелей майстерно вкладають ґрунт, акуратно вимощуючи метр за метром майбутнього шляху.

"Можна було б дорогу добудувати значно швидше, якби всі керівники сільгоспартілей почували за собою відповідальність за цю справу", — говорить бригадир шляхової бригади колгоспу імені Енгельса тов.Рябко Петро.

Слова бригадира були цілком справедливі щодо керівників колгоспів імені Котовського, імені Шевченка, імені Кірова та імені Ілліча, які не приступали до вивезення будівельних матеріалів.

Про те, що в 1959 році, першому році семиріччя, як ніколи раніше, в нашому районі набрало широкого розмаху будівництво нових доріг з твердим покриттям, — інформував читачів районної газети 24 липня техник О. Є. Білий. — Великі роботи проводяться в районі і по впорядкуванню старих шляхів, будівництву і ремонту мостів.

Повним ходом йдуть роботи на спорудженні брукованого шляху на ділянці Гуляй-Поле-Пологи. Майже 4 тисячі метрів

його вже замощено в цьому році. На цій трасі, протяжністю до 10 тисяч метрів вже закінчено риття земляного корита. Завезено необхідну кількість піску, заготовлено камінь для мостіння, яким можна заслати більш як 5 тисяч метрів. Зараз на цій ділянці йде напружена робота по мостінню дороги шашкою. Самовіддано працюють тут мостильщики міжколгоспбуду Наумов Іван, Наумов Микола, Кеда Григорій, Ромін Іван, Шеремет Григорій. 120-130 процентів денної норми — такий показник їх роботи.

28 серпня 1959 року П. Шаповалов у кореспонденції "Плани треба виконувати" зазначав, що трудящі нашого району нинішнього року взяли на себе високі соціалістичні зобов'язання по шляховому будівництву. Зокрема, вони зобов'язувались повністю замостити брукований шлях Гуляй-Поле-Успенівка. Немалі роботи намічено провести і по впорядкуванню ґрунтових шляхів, по будівництву нових та ремонту існуючих мостів.

В цю благородну й дуже потрібну справу по-справжньому включилось багато сільськогосподарських артілей району, завдяки чому вивезено на будівництво шляхів 26701 кубічний метр будівельних матеріалів, замощено каменем 5700 погонних метрів шляху. Колгосп "40-річчя Жовтня" вже виконав доведений йому план по вивезенню будівельних матеріалів. Наближається до виконання завдань і артіль "Победа".

Зараз повним ходом ідуть роботи по мощінню доріг шашкою, де беруть участь 12 колгоспів. Деякі з них вже виконали свої плани по цьому. Серед них — колгоспи імені Карла Маркса, "40-річчя Жовтня", "Кімоєць", "Заповіт Леніна", "Победа". Сільгоспартілі "Україна", імені Калініна та імені Свердлова днями теж закінчать ці роботи.

Самовіддано працюють тут мостовщики. Микола Наумов сам вимостив 500 погонних метрів брукованого шляху, що становить півтори норми. Не набагато відстав від нього Іван Ромін. Добре трудяться на спорудженні доріг шляхові бригади колгоспу імені Карла Маркса (бригадир тов. Домбровський), колгоспу "Україна" (бригадир тов. Підгола), колгоспу імені Леніна (бригадир тов. Чучко)."

Те, що взяті соціалістичні зобов'язання шляховики повинні виконати будь-що, йшлося у кореспонденції Ю. Василенка 21 жовтня 1959 року.

На 15 жовтня на будівництво шляхів вже вивезли 29 тисяч кубічних метрів різних будівельних матеріалів при річному зобов'язанні 31 тисяча. В районі замощено каменем понад 8452 погонних метри шляхів, з них 6832 метри на трасі Гуляй-Поле-Полеги. Успішно проводиться будівництво кам'яно-арочних мостів та спорудження на профільованих шляхах залізобетонних труб.

Ряд колгоспів по вивезенню будівельних матеріалів, по мощінню шляхів з самого початку показує хороший приклад. Так, сільськогосподарські артілі "Кімоєць", "40-річчя Жовтня", "Победа" вже виконали річні плани всіх будівельних робіт. Добре справляються з цим і колгоспи імені Карла Маркса, "Заповіт Леніна", "Шлях Леніна", "Україна".

— Осінь вступила у свої права, — писала газета. — Незабаром настануть холодні дні, випаде сніг. А між тим, робіт по будівництву нових і впорядкуванню старих шляхів ще дуже багато. Треба замостити каменем близько чотирьох погонних кілометрів шляхів. Треба також виконати великий обсяг робіт по ремонту мостів. До свята 42-х роковин Великого Жовтня необхідно впорядкувати ґрунтові шляхи, встановити понад шляхами наочну агітацію. Настав період осінньої посадки дерев, а в цій справі теж не все гаразд.

Районній раді міжколгоспного шляхового будівельного об'єднання необхідно все зробити для того, щоб найближчим часом повністю вивезти на траси будівельні матеріали, в четвертому кварталі будь-що завершити всі роботи, а особливо зобов'язання по будівництву брукованого шляху.

В районному міжколгоспному шляховому будівельному об'єднанні є багато досвідчених передових бригадирів, які багато років очолюють шляхові бригади. Це тов. Рябко з колгоспу імені Енгельса, тов. Підгола з колгоспу "Україна", тов. Азаров з колгоспу "40-річчя Жовтня", тов. Стариковський з колгоспу "Победа", тов. Чучко з колгоспу імені Леніна, тов. Ковальов з колгоспу імені Горького. Але про їх досвід роботи, про успіхи членів цих бригад мало хто знає. Добре було б, щоб районна рада міжколгоспного шляхового будівельного об'єднання, керівники райавтошосроду широко популяризували їх успіхи, систематично проводили наради, де б передові бригадири ділилися досвідом роботи.

Не один рік працюють мостовщиками товариші Наумов М.,

Наумов І., Шеремет Г., Ромін Г., Кеда Г. Вони мають великий досвід по потужній доріжці. Чому б технікам, начальнику тов. Шаповалову не організувати виїзд цих товаришів на трасу, де на потужній працюють малодосвідчені колгоспні мостовщики з тим, щоб передавати їм свої методи праці. Все це безумовно дало б велику користь, багато в чому допомогло б успішно виконати взяті зобов'язання.

13 листопада 1959 року А. Шутенко у кореспонденції "Мигдалеві алей" розповідав: "Шляховими бригадами колгоспів нашого району вже немало зроблено по озелененню шляхів і особливо тих, що зв'язують місто з селами та окремі села між собою. Значну роботу провели шляховики і навесні нинішнього року. Вони зробили 11,4 кілометра алейних посадок дерев. Причому для цього використані не декоративні, як раніше, дерева, а переважно фруктові.

Проводячи нові деревонасадження, колгоспні шляхові бригади одночасно з цим старанно доглядають існуючі ползахисні лісосмуги та алейні посадки дерев. Ця робота особливо пожвавилась нині, в дні місячника лісу і саду. Зразково утримують свої деревонасадження шляховики сільськогосподарської артілі "Авангард", де бригадиром шляхової бригади тов. Рутман. В колгоспі налічується до 18 кілометрів ползахисних лісосмуг та алейних посадок. Ще навесні цього року бригада успішно справилась із завданням по ремонту лісонасаджень. Нинішньої осені в колгоспі своєчасно провели підчистку дерев, оранку міжрядь. Готуються тут і до осінньої посадки дерев.

Організовано проходить місячник лісу і саду в колгоспах "Україна", "Кімовець" та "Шлях Леніна", де бригадирами шляхових бригад товариші Підгола, Підойма і Кульбакін. Ці та ряд інших бригад колгоспів району уже виконали понад 900 ямок під нові деревонасадження, по-господарському ремонтують існуючі насадження. Наприклад, у колгоспі "Кімовець" уже підготовлено 150 ямок для ремонту існуючих алейних посадок.

Райавтошосдор з свого боку подає допомогу колгоспним шляховикам. В місцевому розсаднику дорожнього відділу підготовлено для колгоспних бригад саджанці мигдалю, груші та яблуні. Це дасть змогу провести озеленення на великих площах. Зокрема, на трасі Гуляй-Поле-Успенівка ведеться підготовка до по-

садки чотирикілометрової алей. Для цього буде використано тільки саджанці мигдалю.

На початку 1960 року начальник міжколгоспної шляхобудівельної організації П. С. Шаповалов повідомляв: "Ми зробимо все для того, щоб завершити будівництво брукованого шляху, що з'єднає міста Гуляй-Поле і Пологи. Буде збудовано кілометр брукованого шляху, що веде з центру міста до цегельно-черепичного заводу.

В першому півріччі цього року розпочнемо і до кінця року завершимо будівництво залізобетонного мосту через річку Гайчур довжиною 84 погонних метри.

* * *

Ішли роки. МКШБУ набирало силу і вже на 1962 рік брало такі соціалістичні зобов'язання:

— побудувати і здати в експлуатацію до 7 листопада 8 кілометрів брукованого шляху, 10,6 погонних метрів мостів постійного типу і 9 залізобетонних труб;

— провести озеленення доріж не менше 7 кілометрів. Побудувати автопавільйони в селах Успенівці, Новозлатополі. Утримувати шляхи в хорошому стані, якісно виконуючи роботи по будівництву і ремонту шляхів.

— знизити собівартість будівництва і ремонту шляхів на 0,2 процента проти плану.

За виконання цих зобов'язань, колектив міжколгоспшляхбуду (голова Шаповалов П. С., голова профкому М. О. Єремєєв) було занесено на Районну Дошку пошани. Тоді шляхобудівельники виконали виробниче завдання жовтня на 174,7 процента.

З 1966 по 1970 рік керував міжколгоспшляхбудом Микола Никифорович Столяров. В цей час головним інженером був О. Є. Білий, головними механіками Василь Євсейович Семенюта, Петро Єгорович Гура, механіком Гаврило Андрійович Биковський, який пізніше став головним механіком.

В кар'єрі, що в селі Кінські Роздори Пологівського району, продовжували добувати шашку (завідувала кар'єром Олександра Василівна Потоцька), майстром був М. Г. Романець. Мостили дороги В. І. Машко, І. І. Шкабарня, М. К. Вискірка, М. П. Шаповалов, Г. І. Шеремет, Є. М. Палюга, П. П. Тихенко, І. Ф. Карпенко,

Г. І. Кеда, І. І. Зуйченко, М. Ф. Єремєєв, Ф. Ячник. Виконробом працював Михайло Петрович Дерев'янку, майстрами В. М. Вербицький, П. М. Брацило, Г. А. Дерев'янку, О. М. Чуб. Тоді побудували дороги Полтавка-Малинівка, Верхня Терса-Воздвижівка, Гуляйполе-Марфопіль.

В конторі працювали Л. Д. Ткаленко, Л. В. Рязанцева, О. Л. Роткова, В. М. Яланська, О. С. Штепа, В. Т. Литвиненко, І. В. Попов, В. П. Матвієнко.

З квітня 1967 року почалось будівництво асфальтобетонного заводу, де майстром трудився Є.В. Перевозников, а монтажні роботи виконувалися під керівництвом техника-будівельника Г. І. Дрозда.

В 1969 році шляхобудівники почали зводити базу відпочинку в Кирилівці — "Лазурні далі".

А такі зобов'язання шляховики брали на 1968 рік:

- виконати річний план до 7 листопада,
- підвищити продуктивність праці на 1,5 процента,
- знизити собівартість будівництва шляхів і споруд на 3 процента,
- побудувати 27 кілометрів доріг з твердим покриттям.

16 квітня 1968 року районна газета інформувала читачів, що шляховики наполегливо борються за дострокове виконання п'ятирічки. Завдання першого кварталу міжколгоспшляхбуд виконав на 104,2 процента, причому вже здійснив піврічний план заготовлі будівельного матеріалу. Зараз інтенсивно розгорнулися роботи на спорудженні шляхів з чорним покриттям Успенівка-Темирівка і Гуляйполе-Оріхів. Обидва будуть закінчені достроково. Одночасно ведеться підготовка до пуску сезонного асфальтового заводу.

Успішно справлялися з взятими квартальними соцзобов'язаннями шофер В. М. Вербицький (він виконав квартальний план на 153 проценти), трактористи В. Ф. Рябко та С. М. Шкварок, шлюсарі асфальтового заводу В. П. Кириленко, В. М. Маловічко та інші.

З лютого 1970 по березень 1973 року Міжколгоспшляхбудом керував Михайло Іванович Сивоненко. Тоді асфальтобетонний за-

З лютого 1970
по березень 1973 року
Міжколгоспшляхбудом
керував Михайло Іванович
СИВОНЕНКО

вод випускав асфальтобетон і дороги стали асфальтувати. М. Н. Столярова перевели виконробом на АБЗ.

Начальником планово-виробничого відділу працював І. М. Криштоп, нормувальником І. І. Мофа, майстрами М. П. Дерев'янку, Ф. М. Чуб, П. М. Брацило, М. Ф. Єремєєв, Г. А. Дерев'янку, Г. І. Буланій, В. М. Вербицький, П. Є. Гура, Г. С. Харитоновна. Вони побудували дороги Новозлатопіль-Любимівка, Гуляйполе-Варварівка, Верхня Терса-Долинка, Гуляйполе-Марфопіль.

З 1970 року В. М. Вербицького перевели водієм. На цій посаді він працював до 2002 року — до виходу на пенсію.

М. Н. Столярова змінив П. Г. Старокоженко, який був виконробом асфальтобетонного заводу.

У вересні 1970 року уведено в дію бітумний реактор. У тому ж вересні організація дістала назву міжколгоспне шляхово-будівельне управління № 6.

На 1971 рік шляховики зобов'язувалися:

— річний план будівництва шляхів з твердим покриттям виконати до 5 грудня. Побудувати і ввести в експлуатацію 23,8 кілометра автомобільних, 7 кілометрів під'їзних шляхів. На спорудженні власної бази побудувати гудроносховище на 6 тисяч тонн та інші об'єкти на 90 тисяч карбованців.

— Підвищити продуктивність праці на 3 проценти, знизити собівартість будівництва доріг і споруд на 2,2 процента.

Незабаром у шляховиків розпочнеться будівельний сезон. Результати його у великій мірі залежатимуть від підготовки фронту робіт. За два місяці на автотрасі, що споруджуватимуться в нинішньому році, завезено 31700 кубічних метрів будівельних матеріалів — на 5700 кубометрів більше запланованого. Вже виготовлено 190 тонн бітуму для чорного покриття шляхів.

В цілому за січень і лютий здійснено будівельно-монтажних робіт на 11 тисяч карбованців більше плану. Перед упередз'їздівському соціалістичному змаганні ведуть шофери В. М. Вербицький, О. Т. Гоцуля, Я. Я. Кошарний, механізатори С. М. Шкварок, П. К. Великий, В. Ф. Рябко, — повідомляла секретар парторганізації міжколгоспного шляхово-будівельного управління В. С. Благірева 11 березня 1971 року у районній газеті.

Добросовісно працював на Всесоюзному комуністичному суботнику колектив міжколгоспного шляхово-будівельного управління. В ньому взяло участь 189 чоловік: 46 інженерно-технічних працівників благоустроювали територію організації, 143 — знаходилося на виробничих об'єктах. За день колектив виконав робіт на 17,2 тисячі карбованців і заробив 742 карбованці. Заробітну плату шляховики перерахували у фонд дев'ятої п'ятирічки.

Того року вони працювали із випередженням графіка.

Наприклад, дільниця № 2 (виконроб Г. А. Дерев'янка), колектив якої споруджує автотрасу м. Гуляйполе — с. Марфополь та під'їзд до тваринницької ферми в селі Дорожнянці.

Вагомий внесок у загальний успіх роблять трактористи М. С. Білий, В. Х. Рябко, грейдерист П. П. Тихенко, шляхові робітники

Н. І. Устімова, Л. Ф. Закарлюка, В. М. Горпинич. Вони систематично виконують денні норми на 115-125%.

Кожен колектив славен своїми людьми. Не винятком був і міжколгоспшляхбуд. Тут довгий час трудився водієм автомобіля колишній захисник Брестської фортеці Іван Йосипович Тихий. Про нього та його бойових побратимів 8 травня 1971 року розповіла районна газета: "Днями ветеран війни побував у редакції. Він передав землякам, усім учасникам великої битви з фашизмом гарячі поздоровлення з нагоди Дня Перемоги."

Під час розмови знову повернулися до перших днів війни, говорили про них, кому першому довелося прийняти удар гітлерівських полчищ. Стікаючи кров'ю, падаючи від втоми, голоду і спраги, бійці Брестської фортеці билися з гітлерівцями до останнього патрона, до останніх сил. А ворог був уже за сотні кілометрів за їхніми спинами. Навіть фашисти схилилися перед великою мужністю і солдатською доблестю захисників фортеці".

27 травня робкор В.Благірева сповіщала: "Колектив другої дільниці міжколгоспного шляхово-будівельного управління, де начальником Г. А. Дерев'янка, достроково завершив спорудження 1,3 кілометра під'їзду до тваринницької ферми в колгоспі імені Карла Маркса (с. Дорожнянка) та до току в колгоспі імені Енгельса. Обидва об'єкти готуються до здачі.

На цій роботі відзначилися шляхові робітники Н. І. Устімова, В. М. Горпинич, Г. А. Козел, шофери Г. А. Животченко, Г. К. Захарченко, М. С. Фролов, грейдерист П. П. Тихенко, трактористи В. О. Білецький та В. Х. Рябко. Слід також відзначити оперативність виконроба М. М. Зінченка у керівництві будівництвом".

Добрим успіхів у травні 1971 року добилися і трудівники першої дільниці, котру очолює П. М. Брацило. Днями вони достроково закінчили під'їзд до свиновідгодівника в колгоспі "Заповіт Леніна". З випередженням графіка готуються до здачі в експлуатацію 4 кілометрів шляху на трасі с.Варварівка — с. Добропілля.

1971-й рік став пам'ятним для шофера міжколгоспного шляхово-будівельного управління Миколи Григоровича Дикуну і

робітниці цього управління Віри Миколаївни Горпинич. Першого було нагороджено медаллю "За трудову доблесть", другу — медаллю "За трудову відзнаку".

Хорошим помічником міжколгоспного шляхово-будівельного управління був асфальтобетонний завод. В 1971 році колектив його

Панорама асфальтобетонного заводу

році успішно борючись за дострокове виконання річного плану (начальник П. Г. Старокоженко, майстер Є. В. Перевозников). Вже на 13 вересня колектив виготовив 17 тисяч 530 тонн асфальту при річному

завданні 18 тисяч тонн.

Високих виробничих показників у змаганні добилися М. І. Шейко, М. С. Молюка, машиніст Г. К. Павелько, форсунник І. Г. Гавриленко.

14 жовтня майстер Є. Перевозников повідомляв у райгазеті: "Колектив асфальто-бетонного заводу міжколгоспного шляхово-будівельного управління виконав річний план виробництва асфальту. Виготовлено його 20900 тонн при плані 18000 тонн.

На переджовтневій трудовій вахті високих виробничих показників добиваються оператори Олексій Єгорович Домашенко, Мирон Степанович Молюка, Микола Іванович Шейко, Євген Олександрович Куц, бітумоварник Іван Єгорович Домашенко, машиніст пароутворювача Григорій Карпович Павелько".

Рішенням бюро райкому партії та виконкому районної Ради депутатів трудящих за високі виробничі успіхи, досягнуті у переджовтневому соціалістичному змаганні та боротьбі за дострокове виконання завдань першого року дев'ятої п'ятирічки, на районну Дошку Пошани заносився 4 листопада 1971 року колектив ас-

фальтобетонного заводу міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 (виконроб Старокоженко П. Г.), а також з названого управління ім'я автогрейдериста Віктора Павловича Васецького.

Завершуючи у листопаді виконувати річні зобов'язання, шляховики одночасно готували фронт робіт під шляхи, що споруджуватимуться в наступному році. Так, при плані заготовити на 1972 рік 100 тисяч кубічних метрів будівельних матеріалів вже завезено їх 50 тисяч кубометрів, заготовлено половину чорних в'язучих матеріалів. Крім того, підготовлено 1 кілометр основи під майбутню трасу Гуляйполе — Марфополь та 2 кілометри — на автошляху Варварівка-Добропілля.

Ударно попрацювали на перевезенні матеріалів трактористи Б. І. Великий, С. П. Колесник, М. С. Білий, шофери Г. А. Животченко, І. І. Головатий, І. І. Полупан, І. В. Попов та інші.

Колектив міжколгоспного шляхово-будівельного управління виконав завдання 1971 року по введенню в експлуатацію автошляхів ще до 5 грудня, а 20 грудня завершив план будівельно-монтажних робіт. Це дало можливість до кінця року додатково здати в експлуатацію 3,6 кілометра автотраси і здійснити будівельно-монтажних робіт на 113 тисяч карбованців.

Напередодні Нового року шляхобудівники на загальних профспілкових зборах підбили підсумки змагання. Перше місце з врученням Перехідного Червоного прапора і грошової премії присуджено колективу асфальтобетонного заводу (начальник П. Г. Старокоженко). Друге місце виборол дільниця № 2 (старший виконроб Г. А. Дерев'янка).

23 трудівникам за успіхи, досягнуті в першому році п'ятирічки, присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці з врученням посвідчення та нагрудного знака. 11 виробничників за високі трудові показники одержали цінні подарунки.

У січні 1972 року ударно трудилися шляховики першої виробничої дільниці (начальник Г. І. Буланій). Непогано йшли справи і на дільницях № 2 (начальник Г. А. Дерев'янка) та № 3, яку очолював І. А. Опалейко. За 15 днів січневий план заготівлі й вивезення будівельних матеріалів для майбутніх автотрас виконали на 68 процентів.

У підсумку план січня колектив МКШБУ № 6 по генпідряду здійснив на 111,4 процента, власними силами виконано робіт понад план на суму 4,9 тисячі карбованців.

Кращих трудових результатів досягла дільниця № 1, яку очолював Г. І. Буланій. З січневим завданням цей колектив справився на 131,2 процента. Перші місця з присудженням грошової премії присуджені Г. А. Животченку (серед шоферів) і Г. І. Шеремету (серед механізаторів), другі і треті місця з грошовими преміями вибороли Д. П. Тарасенко, Г. М. Набока (серед шоферів) та В. Г. Радочин, В. І. Федоренко (серед механізаторів). Відзначилися в праці також робітники А. А. Кирієнко, Т. І. Пономаренко, В. В. Чуб.

Дружно розпочали шляховики новий місяць. Йшла активна підготовка до весняних робіт, на будівельні об'єкти завозилися матеріали.

У лютому шляхобудівники план будівельно-монтажних робіт виконали на 104 проценти. Найкращих результатів досяг колектив першої виробничої дільниці (Г. І. Буланій). Він справився з місячним планом на 125 процентів.

Серед кращих виробничників були водії автомашин Г. А. Животченко, Г. М. Набока, Г. І. Тур, механізатор широкого профілю Г. І. Шеремет, трактористи І. В. Федоренко, О. І. Бальсанко та І. О. Шаровський, бульдозерист В. П. Воропай та інші.

Успішно завершили шляховики план першого кварталу по виконанню будівельно-монтажних робіт власними силами (на 119,4 процента), по генпідряду — на 119,7 процента. Понад план виконано робіт на 33 тисячі карбованців.

Найкращих результатів у праці досяг колектив другої виробничої дільниці, яку очолював старший виконроб Г. А. Дерев'янку.

Він виконав квартальне завдання на 120,6 процента. Лише на 0,2 процента відстала від цього колективу перша дільниця, де старшим виконробом Г. І. Буланій.

Добре потрудилися і шофери управління. За три місяці вони перевезли 18,4 тисячі тонн вантажів, зекономили 10 тонн пального.

* * *

15 квітня розпочав новий сезон колектив асфальтобетонного заводу (завідуючий виробництвом П. Г. Старокоженко). Станом на 19 квітня завод уже виготовив 30 тонн бітуму і 600 тонн асфальтобетону.

Багато праці в загальний успіх колективу вклали робітники Є. Куц, М. Шейко, В. Горпинич, М. Молюка, В. Медяник, С. Яковенко та інші. За підсумками роботи шести місяців шляхобудівники здійснили план будівельно-монтажних робіт на 108,1 процента, в тому числі власними силами — на 107,9 процента, по виробництву бітуму план перекрито на 15,6 процента, асфальтобетону — на 22,6 процента, введено в дію 146 об'єктів, що у порівнянні з відповідним періодом минулого року більше на 73,3.

Переможцем соціалістичного змагання по управлінню за півріччя була виробнича дільниця № 1, де старшим виконробом Г. І. Буланій.

22 червня 1972 року секретар парторганізації В. С. Благірева надрукувала статтю у районній газеті "Виховуємо почуття відповідальності", в якій йшлося про роботу колективу міжколгоспного шляхово-будівельного управління.

— Наше управління, — писала Валентина Сергіївна, — порівняно з іншими підприємствами району наймолодше. Але воно одне з кращих серед однотипних організацій області. З кожним роком управління набирає сили. Це можна підтвердити такими даними. Позаминулої п'ятирічки робітники ввели в експлуатацію 37,9 кілометра шляхів, минулої — 104,8 кілометра, а в нинішній зобов'язалися побудувати їх 120 кілометрів.

* * *

За підсумками змагання робітників МКШБУ на протязі трьох кварталів 1972 року найуспішніше потрудився колектив асфальтобетонного заводу, який очолював П. Г. Старокоженко. По всіх техніко-економічних показниках він зайняв перше місце.

В колективі працює 29 чоловік. Серед них багато раціоналізаторів. За цей час вони запровадили на заводі 6 раціональних пропозицій. Велику увагу робітники приділяють випуску доброякісної продукції, поліпшенню технології її виробництва.

Активними раціоналізаторами зарекомендували себе майстер заводу Є. В. Перевозников, оператори М. П. Авдієнко, М. І. Шейко, машиніст пароутворювача О. Г. Пидоря, електрозварювальники М. М. Атрошенко, М. М. Левадній. Їх інженерна думка, творчий підхід до справи-першооснова ритмічної роботи заводу.

Саме про це свідчать успіхи, досягнуті його колективом. Так,

при дев'ятимісячному плані 20 тисяч тонн асфальту завод випустив 22562 тонни, завдання по виготовленню бітуму перекрив на 928 тонн. Якість цих матеріалів для будівництва шляхів — відмінна.

В 1972 році колектив міжколгоспного шляхово-будівельного управління пустив у дію ще один асфальтобетонний завод. Тепер є змога випускати і холодний, і гарячий асфальт. Отже, відпала потреба переходити на той чи інший технологічний процес виробництва продукції. А це — економія часу, додаткова продукція.

За найкращі показники, досягнуті у змаганнях на честь 55-х роковин Великого Жовтня на районну Дошку пошани заносився колектив асфальтобетонного заводу міжколгоспного шляховобудівельного управління № 6 (начальник Старокоженко П. Г.).

* * *

Колектив МКШБУ № 6 річний план будівельно-монтажних робіт здійснив на 100,9 процента, — про це повідомила 2 грудня 1972 року робкор В. Русанова. — З листопадним завданням будівельники справилися на 111,4 процента. В минулому місяці здано в експлуатацію 8,8 кілометра шляхів з чорним покриттям.

Асфальтова стрічка з'єднала наш район з сусідньою Дніпропетровською областю (з Покровським районом), повністю закінчена траса Гуляйполе — Марфополь, с. Гірка з'єдналося шляхом з центральною садибою колгоспу імені Леніна, збудовано під'їзди до ряду тваринницьких ферм у колгоспах.

В 1972 році колектив міжколгоспного шляхобудівельного управління успішно завершив семимісячний план будівельно-монтажних робіт, як по генпідряду, так і власними силами. Швидкими темпами велось і власне будівництво.

Вже завершено спорудження нового корпусу асфальтобетонного заводу. Перше місце в соціалістичному змаганні серед будівельно-монтажних дільниць завоювали перша і друга, де начальниками Г. І. Буланій і Г. А. Дерев'яно. Завдання семи місяців вони виконали на 135 процентів. Добре попрацював і колектив бригади мулярів, яку очолював В. А. Шаповал. Щомісяця він здійснював виробничі плани не менше, ніж на 170 відсотків.

Авторитетом користувалися в управлінні будівельники доріг В. В. Устимов, Л. Ф. Закарлюка, О. І. Декабрських, Н. І. Устимо-

ва, зварник І. Г. Євдокимов, шофер Г. П. Животченко, тракторист Г. Г. Біленко, машиніст пароутворювача асфальтобетонного заводу Г. К. Павелько. Щозміни вони перевиконували норми на 30-80 відсотків.

* * *

Михайло Іванович Сивоненко боровся за чистоту і порядок у приміщенні і господарському дворі. Над входом у контору висів лозунг: "Не там чисто, де замітають, а там, де не сміять". Боротьба за якість доріг — це теж його невід'ємна риса як господарника. Його вислів "Це не дорога, а спина верблюда" знали всі, особливо діставалося майстрам.

Поступово асфальтобетонний завод міцнів, розширявся. Відповідно до постанови правління Запорізького обласного міжколгоспного об'єднання по будівництву за № 4 від 8 січня 1973 року і наказу по тресту ОМКШБ № 23 від 10 січня 1973 року АБЗ був виділений на самостійний баланс (директор П. Г. Старокоженко, головний інженер П. С. Гура, головний бухгалтер О. Л. Роткова, економіст В. П. Матвієнко).

* * *

3 14 березня 1973 року вийшов наказ по тресту № 136 М. І. Сивоненка призначити директором асфальтобетонного заводу, а П. Г. Старокоженка перевели начальником МКШБУ № 6.

* * *

Про те, як працювали шляховики в 1973 році, переконає такий факт: 1 травня на районну Дошку пошани заносилося ім'я автогрейдериста Віктора Павловича Васецького.

3 випередженням робочого графіка працювали водії міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 В. В. Зверев, Д. П. Тарасенко, Г. М. Набока та Г. А. Животченко.

31 травня у них на календарі був уже третій квартал. На 140 відсотків виконував норми ударник комуністичної праці автогрейдерист В. П. Васецький, котрий дав слово в листопаді закінчити третій рік п'ятирічки.

Старший економіст О. Білий повідомляв тоді: "В індивідуальних соціалістичних зобов'язаннях механізаторів управління М. С. Білого, С. М. Шкварка, М. І. Торукала, І. О. Шаровського,

Начальник міжколгоспного
шляхово-будівельного управління
№ 6 **Парфентій Григорович**
СТАРОКОЖЕНКО
(1973-1993 р.р.)

Випуску бітуму. До кінця місяця трудівники зобов'язалися видати ще 3 тисячі тонн асфальту та 150 тонн бітуму. Це дасть колективу можливість закінчити трудовий рік не 25 грудня, як робітники зобов'язувалися, а до 7 листопада.

Самовіддано працюють оператори заводу М. А. Авдієнко, О. Є. Домашенко, О. М. Кошовий, бітумовар О. І. Чуб, машиністи паротворювача О. Г. Пидоря та Г. К. Павелько.

7 липня 1973 року О. Білий повідомляв: "Колектив міжколгоспного шляхобудівельного управління № 6 з початку року здійснив робіт на 754,2 тисячі карбованців — на 15,2 тисячі більше зобов'язання. В експлуатацію введено по району 10,3 кілометра шляхів при плані 6,8.

Хоч планом і не передбачалося, управління відремонтувало 5 кілометрів шляху на трасі Гуляйполе-Успенівка, а днями закінчить ремонт ще 3 кілометрів цієї траси і 1,6 кілометра під'їзду до елеватора хлібопродуктів. За перше півріччя шляховики благоустроїли 10700 квадратних метрів території токів у колгоспах імені Леніна і "Заповіт Леніна", елеватора.

Проаналізувавши хід виконання соціалістичних зобов'язань виробничими колективами міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 за 9 місяців, місцевий комітет профспілки при своїх другій дільниці, яку очолював Петро Миколайович Брацило, перше місце.

Підсумки роботи показали, що немало трудівників управління вже працює в рахунок четвертого року п'ятирічки. На рік випередив час, наприклад, шофер Д. П. Тарасенко. В рахунок червня-липня наступного року трудяться також шофери І. І. Полупан, Г. М. Набока, Г. А. Животченко, трактористи Д. К. Славгородський, О. І. Бальсанко, шляховий робітник М. Г. Каретник та інші, — про це інформувала читачів районної газети "Зоря комунізму" 6 жовтня 1973 року робкор В. Русанова.

20 жовтня 1973 року достроково виконав річний план колектив асфальтового заводу (директор М. А. Явон). Шляхобудівельним організаціям завод видав з початку року 38,3 тисячі тонн матеріалу для чорного покриття автотрас замість 24 тисяч тонн, як передбачено річним планом.

Самовіддано трудилися в третьому, вирішальному році п'ятирічки робітники Д. Я. Андрієнко, Г. К. Павелько, Л. О. Семнюта, О. Є. Домашенко, О. М. Кошовий, В. В. Нижник.

Колектив шляхобудівників дільниці № 2 (начальник П. М. Брацило) МШБУ № 6 достроково (25 жовтня) здав у експлуатацію під'їзні шляхи до свиноферми в колгоспі "Батьківщина" і вів роботи по благоустрою вулиць села Малинівки, що заплановано на 1974 рік.

Одночасно ця дільниця працювала і на благоустрої території ферми в колгоспі імені Дзержинського. 0,9 кілометра під'їзних шляхів тут також здано в експлуатацію раніше строку.

За високі виробничі досягнення у соціалістичному змаганні та з нагоди 56-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції на районну Дошку пошани заносилося ім'я тракториста міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 Івана Олексійовича Шаровського.

* * *

Готуючись до будівельного сезону 1974 року, колектив міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 у січні працював на заготівлі і завезенні на траси будівельних матеріалів.

19 січня 1974 року голова робіткому профспілки В. Василевський писав:

Шофер
Василь Миколайович ВЕРБИЦЬКИЙ

трактористи Олексій Миколайович Продан і Дмитро Костянтинівич Славгородський. За 15 днів січня вони перевезли понад завдання відповідно 65, 30, 18 та 18 тонн матеріалів".

18 квітня робкор О. Білий сповіщав: "Для колективу міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 почався сезон спорудження автошляхів. Під'їзди з твердим покриттям до тваринницьких ферм, будуються в колгоспах імені Горького, "Україна", імені Калініна. Шляховики ведуть роботи з випередженням графіка.

Добре трудяться на об'єктах механізатори Ф. Ю. Зачепило і М. І. Отрішко. На 120-130 процентів виконують змінні завдання шофери Я. Я. Кошарний, В. М. Вербицький, Г. М. Набока, на 140-160 процентів — трактористи П. Є. Казмін, О. М. Продан, які працюють на підвезенні будівельних матеріалів".

Ім'я Михайла Ілліча Отрішка було занесене на районну Дошку пошани з нагоди 1 Травня 1974 року.

* * *

Про змагання правофлангових розповідав 16 травня 1974 року директор асфальтобетонного заводу М. А. Явон.

Автогрейдерист
Федір Юхимович ЗАЧЕПИЛО за роботою

— На технологічних процесах сумлінно трудяться, — стверджував Микола Андрійович, — оператор Олексій Єгорович Домашенко, форсунник Леонід Олексійович Семенюта, смоловар Микола Йосипович Смутняк та інші. Безперерійну роботу механізмів забезпечують газоелектрозварювальник Микола Миколайович Атрошенко, токар Микола Леонтійович Бодня.

* * *

1 червня 1974 року старший економіст управління О. Є. Білий інформував, що колектив трудівників міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 успішно справився з травневим планом будівництва автошляхів. На монтажньо-будівельних роботах було освоєно 275,8 тисячі карбованців при плані 242 тисячі.

Вагомий внесок у загальний успіх шляховиків зробили робітники другої ділянки (начальник ділянки П. М. Брацило). Варто підкреслити, що цей колектив трудився вже в рахунок жовтня 1975 року. Перед у соціалістичному змаганні тут ведуть механізатори П. П. Тихенко, Ф. Ю. Зачепило, О. М. Продан, шофери О. О. Зима та І. В. Махов.

Взагалі ж колектив міжколгоспшляхбуду піврічний план будівельно-монтажних робіт виконав на 104,9 процента, а по продуктивності праці — на 102,2.

* * *

Колектив трудівників міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 зобов'язувався здійснити за рік понад завдання будівельно-монтажних робіт на 35 тисяч карбованців. Свого слова шляхобудівники дотримали. За вісім місяців вони освоїли додатково до плану 39,2 тисячі карбованців.

Тільки в серпні здано в експлуатацію благоустроєні території молочнотоварних ферм у колгоспі "Авангард" та радгоспі "Червоний", тік у колгоспі імені Свердлова та шляхи на птахофермі колгоспу "Україна".

* * *

Як і намічали, трудівники асфальтобетонного заводу наполегливо борються за успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань. Як стверджував директор заводу М. А. Явон, є всі передумови того, що програму 9-ти місяців по випуску асфальтобетону колектив здійснить на 102,5 процента, по виготовленню бітуму — на 130 процентів.

Самовіддано трудяться на своїх виробничих ділянках оператори бітумного реактора В. В. Нижник та М. І. Шейко, форсунщик асфальтозмішувача О. М. Кошовий, бульдозерист П. П. Гришаєв, газоелектрозварник М. М. Атрошенко, електрик В. Т. Шаповал.

* * *

10 жовтня 1974 року виконроб МШБУ № 6 Г. С. Харитонова розповіла, що в колективі широко розгорнулося змагання за дострокове виконання планів визначального року п'ятирічки. Ряд трудівників уже здійснив особисті річні завдання. Серед них — тракторист Михайло Ілліч Отрішко і автогрейдерист комсомолец Віктор Гавриленко. На особистому календарі першого — квітень, другого — січень 1975 року.

Зараз механізатори трудяться на спорудженні під'їздів до свиноферми в колгоспі "Мир". Змінні норми вони систематично перевиконують на 20-30 процентів.

* * *

Крім виробничих обов'язків, Галина Семенівна Харитонова виконувала велику громадську роботу. Про це йшлося у зарисовці "Заслужена шана" (10 жовтня 1974 року, районна газета "Зоря комунізму"):

"П'ять разів обирав народ Галину Семенівну Харитонову своїм представником у міську Раду депутатів трудящих. Вісім років жінка очолює там постійно діючу комісію по благоустрою та охороні природи. Це при її активній допомозі були реконструй-

овані і благоустроєні майдан Петровського, вулиця Шевченка, братське кладовище.

Життя Г. С. Харитоновой — типове для багатьох радянських жінок. На її юність випали тяжкі часи фашистської окупації. Трудова діяльність почала в 1944 році, коли ще йшла війна. Комсомолка не шукала для себе легкого. Та й чи можна було його знайти в ті роки? Пішла десятником на будівництво шляхів. Якраз починали споруджувати трасу на Пологи. Воли, коні, волокуші — ось і вся техніка. Пізніше з'явилися полуторка і грейдер. Бруківку укладали вручну — по 300 метрів за рік. А працювали не шкодуючи сил.

За 30 років, що Галина Семенівна будує в районі шляхи, сталися різкі зміни. Тепер в управлінні одних автомашин тридцять, 4 автогрейдери, 5 котків, 6 причіпних грейдерів, 15 гусеничних і 12 транспортних тракторів та інша шляхова техніка. Є свій асфальто-бетонний завод. Управління може за рік спорудити 25 кілометрів автошляхів з чорним покриттям. Якщо раніше на кілометрі працювало 5-6 бригад, то тепер це під силу чотирьом механізаторам.

В ногу з життям йшла весь час і Г. С. Харитонова. Працювала майстром, техніком, інженером. Заочно навчалася по спеціальності, маючи на руках сім'ю, двох дітей. Галина Семенівна Харитонова — скромна людина, вона не виставляє на показ перед виборцями свої заслуги, виробничі успіхи. Але все одно у всіх на виду".

* * *

Робкор В. Русанова інформувала 22 жовтня 1974 року про трудові дарунки колективу МКШБУ № 6 Великому Жовтню. Управління вже виконало річний план введення в експлуатацію автошляхів. До 7 листопада ділянка № 1, якою керує виконроб Г. С. Харитонова, здасть у експлуатацію додатково до річного плану під'їзди до свиноферми та складів у колгоспі "Мир". Перше місце у змаганні за підсумками 9 місяців присуджено колективу ділянки № 2 (начальник П. М. Брацило). Крайним виконробом визнано Галину Семенівну Харитонову.

А ім'я грейдера Петра Петровича Тихенка з нагоди 57-х роковин Великого Жовтня було занесено на районну Дошку пошани.

Слово своє колектив дільниці № 1 дотримав: напередодні 7 листопада трудівники закінчили спорудження в Темирівці автошляху з асфальтовим покриттям. Він проліг через вулицю, де розташовані будинок культури, магазин, де планується будівництво нової школи, з'єднав центральну садибу колгоспу "Мир" з свинофермою і складами.

Цей автошлях управління спорудило понад своє річне завдання.

Взагалі ж 1974 рік для шляхобудівників був успішним. Ще 26 листопада вони завершили річне завдання по будівельно-монтажних роботах. На 31 грудня їх здійснено понад план на суму 66 тисяч 600 карбованців при зобов'язанні 35 тисяч карбованців.

Шляховики ввели в експлуатацію замість 16,1 кілометра 18 кілометрів автошляхів і благоустроїли територію в 7700 квадратних метрів (це у два рази більше завдання).

В 1974 році продуктивність праці тут зросла на 1,1 процента при зобов'язанні 0,5 процента.

За підсумками районного соціалістичного змагання 1974 року перше місце з врученням перехідного Червоного прапора присуджено серед будівельних підприємств-колективу міжколгоспного будівельного управління № 6 (начальник П. Г. Старокоженко, секретар бюро парторганізації В. С. Благірева, голова комітету профспілки В. М. Василевський, секретар комітету комсомолу А. П. Островська). Переможцем в індивідуальному змаганні визнаний Зима Олександр Олександрович — шофер міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6, який виконав річне завдання на 139 процентів.

* * *

Міжколгоспне шляхово-будівельне управління № 6 в 1975 році рано, вже в січні, розпочало виробництво бітуму для будівельного сезону. За 27 днів його виготовлено 624 тонни.

На 120-130 процентів справлялися із змінними завданнями по випуску продукції робітники бітумного реактора М. П. Авдієнко, М. І. Шейко, В. А. Кучеров, В. В. Нижник.

Управління виконало квартальний план будівельно-монтажних робіт на два дні раніше строку. Додатково до плану їх здійснено на 5 тисяч карбованців.

Трудівники першої дільниці, яку очолював О. Є. Білий, перевиконали обсяг намічених робіт на 3,5%, а другої дільниці, очолюваної П. М. Брацилом, — на 1,7 процента.

11 квітня відбулися збори трудівників виробничої дільниці № 1 (начальник О. Є. Білий, виконроб Г. С. Харитонова) МКШБУ № 6. Шляховики переглянули свої плани, взяті раніше соціалістичні зобов'язання, вирішили достроково ввести в експлуатацію два токи, які вони благоустроювали, у колгоспі імені Карла Маркса та птахорадгоспні "Гуляйпільський" (перший на два місяці раніше строку, другий — на три).

Шляхобудівельники достроково виконали виробничу програму і додатково здійснили будівельних робіт на 43200 карбованців при зобов'язанні 20000 карбованців.

Управління зверх зобов'язання здало в експлуатацію 12600 квадратних метрів благоустроєної площі на токах колгоспів району. Зокрема, поза планом благоустроєно токи в колгоспах "Перемога" та "Батьківщина".

В соціалістичному змаганні у другому кварталі переміг колектив дільниці № 1 (начальник О. Є. Білий, виконроби Г. С. Харитонова, І. А. Опалейко та В. О. Пузанов).

В індивідуальному соціалістичному змаганні кращих результатів добилися комсомольсько-молодіжний екіпаж водіїв у складі Якова Кошарного та Івана Махова, ветерани управління шофери М. Г. Дикун і О. О. Зима, трактористи Г. Г. Біленко, М. І. Отрішко, С. М. Шкварок, грейдерист П. П. Тихенко, коваль І. С. Коропець, шляхові робітники М. Г. Каретник, І. Ф. Карпенко, Т. М. Пономаренко, Н. І. Устимова. Їхні портрети занесено на Дошку пошани обласного управління.

За підсумками роботи у третьому кварталі 1975 року переможцем районного змагання серед будівельних організацій став колектив міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 (начальник Старокоженко П. Г.), який квартальний план виконав на 101,5 процента.

18 жовтня В. О. Русанова інформувала читачів районної газети, що шляховики за 9 місяців виконали річний план по благоустрою ферм і токів і вже понад річне завдання благоустроїли територію в 2 тисячі квадратних метрів. У цьому місяці управління введе в експлуатацію всі свої будівельні об'єкти і виконає річну

програму по всіх виробничих показниках. На 0,4 процента знизилася собівартість будівництва шляхів з чорним покриттям проти 0,1 процента зобов'язання.

Обидві виробничі дільниці йдуть з випередженням графіків робіт. Але кращі результати мають трудівники дільниці № 1, яку очолює О. Є. Білий.

Напередодні 7 листопада на районну Дошку пошани заносилося ім'я газоелектрозварника міжколгоспного шляхово-будівельного управління № 6 М. М. Атрошенка.

* * *

Достроково здійснивши плани дев'ятої п'ятирічки, колектив МКШБУ № 6 брав такі соціалістичні зобов'язання на 1976 рік: річний план завершити до 25 грудня і освоїти понад план на будівельно-монтажних роботах 30 тисяч карбованців.

Благоустроїти понад план 3 тисячі квадратних метрів токів та територій ферм.

Приріст будівельно-монтажних робіт одержати за рахунок зростання продуктивності праці на 1 процент, добитися збільшення виробітку на одного працюючого проти плану на 1 процент тощо.

А за підсумками соціалістичного змагання 1975 року переможницею визнана Надія Іванівна Устимова — робітниця шляхової дільниці МКШБУ № 6, яка виробничі завдання здійснювала на 120-125 процентів.

Колектив шляховиків став переможцем районного змагання за підсумками роботи в третьому кварталі 1976 року, який квартальні зобов'язання будівельно-монтажних робіт виконав на 109,1 процента.

А ось так колектив МКШБУ № 6 закінчив 1976 рік:

Дані про результати роботи у 1976 році та в порівнянні з 1975-м:

Виконано робіт (у процентах)	106,5	95,9
в т.ч. власними силами	106,5	95,9
Валова продукція АБЗ	99,7	95,1
Вироблено асфальту	108,0	103,2
Вироблено бітуму	87,1	161,0
Вироблено залізобетону	100,8	у 5,9 рази

Як видно з таблиці, шляховики в основному непогано справилися з виробничою програмою року. При плані 36 тисяч квадратних метрів благоустроєно 45 тисяч квадратних метрів території ферм.

Перед у праці веде бригада дорожніх робітників у складі:

Володимира Антоновича Мазурка (бригадир), Григорія Миколайовича Дерев'янка, Олександра Миколайовича Кондратенка. Вона працює в рахунок 1977 року.

Добре трудяться на транспортуванні будівельних матеріалів у господарствах району водії Олександр Олександрович Зима і Григорій Архипович Животченко. На їхньому виробничому календарі — березень наступного року, повідомляла 25 грудня 1976 року інженер планово-виробничого відділу Л. Б. Куц.

* * *

За високі виробничі показники, досягнуті у передтравневому соціалістичному змаганні, постановою бюро райкому Компартії України та виконкому районної ради депутатів трудящих на районну Дошку пошани з нагоди 1 Травня було занесено колектив міжколгоспного шляхобудівельного управління (начальник П. Г. Старокоженко, секретар парторганізації В. С. Благірева, голова будівкому прфспілки Л. М. Біла, секретар комітету комсомолу Б. Заяц). Це визнання самовідданої праці шляхобудівників. Завдяки чому вдалося добитися успіхів?

1 травня 1977 року у статті "Окрилені" на це та інші питання відповіді у райгазеті давала В. С. Благірева:

"Важливим стимулом для виконання виробничої програми є соціалістичне змагання. Нині воно розгорнулося під девізом "60-річчю Великого Жовтня — гідну зустріч". До цієї знаменної дати колектив управління вирішив виконати дворічну виробничу програму, а до кінця року освоїти на будівельно-монтажних роботах понад план двох років 150 тисяч карбованців. Результати роботи за чотири місяці свідчать, що є всі підстави стверджувати: із взятими зобов'язаннями колектив успішно упорасться.

Партійне бюро постійно займається питаннями соціалістичного змагання. Про те, що треба зробити для його поліпшення, посилення впливу на виробничі процеси, йшлося на відкритих партійних зборах у січні та лютому. Між трудовими колективами

виробничих підрозділів укладені договори на трудове суперництво, в соціалістичному змаганні бере участь кожен трудівник.

Щомісячно підбиваємо підсумки роботи, визначаємо переможців змагання. На честь колективу кращої дільниці піднімаємо прапор Трудової слави. Морально й матеріально заохочуємо переможців індивідуального змагання.

Досягнутому успіху сприяє ритмічність у роботі колективу. Щомісячно управління виконує план по всіх техніко-економічних показниках. Цьому в значній мірі допомагає змагання під девізом "15 союзним республікам — 15 ударних місяців".

Партійне бюро дбає не тільки про виконання планів. Ми націлюємо трудівників і на те, щоб кожний вболівав за економічні показники підприємства. А тому невід'ємною частиною зобов'язань є боротьба за економію матеріалів. Тільки за перший квартал зекономлено електроенергії, палива та будівельних матеріалів на суму 600 карбованців при плані 200 карбованців.

Життя вимагає збільшення обсягу виробництва. Зростають плани і для нашого колективу. Успішно з ними справитись можна лише завдяки підвищенню продуктивності праці. А тому партійна організація постійно тримає в полі зору це важливе питання. І відрадно, що є певні позитивні зрушення. Так, в першому кварталі продуктивність праці в порівнянні з відповідним періодом минулого року зросла на 2,7 процента.

Але тільки збільшити обсяг виробництва замало. Треба чимало зробити для того, щоб поліпшити якість роботи. Саме цього вимагають від нас завдання ювілейної п'ятирічки. Партійна організація управління націлює колектив на поліпшення якості виконуваних робіт. Дещо в цьому плані нам вдалося зробити. Минулого року 95 процентів об'єктів ми здали з оцінкою "добре" та "відмінно". На цей рік взяли зобов'язання з такою оцінкою здати вже 98 процентів об'єктів. Показовим є перший квартал. Всі 11 об'єктів, які здали за цей період, оцінені на "добре" та "відмінно". Маємо намір працювати так і далі. До 60-річчя Жовтня здано в експлуатацію під'їзну дорогу до польового стану тракторної бригади колгоспу імені Леніна з відмінною оцінкою. Встановимо тут меморіальну дошку.

В цьому році всі об'єкти, передбачені планом першого кварталу, здали у визначені строки. На початку травня введемо в ек-

сплуатацію три об'єкти, здача яких передбачалася у третьому кварталі.

Говорячи про досягнення, не можна не сказати про наших людей, самовіддана праця яких принесла успіх колективу. Це колектив першої дільниці (начальник О. Є. Білий, виконроб він же, секретар комсомольської організації управління Богдан Заяц, майстер А. С. Назаренко). В індивідуальному соціалістичному змаганні тон задають комуністи: тракторист І. О. Шаровський, газоелектрозварювальник М. М. Агрошенко. Добросовісно трудяться комсомольці шофери Павло Тимчук та Леонід Руденко. Заслужує похвали праця тракториста Г. Г. Біленка, коваля І. С. Коропця, токаря І. Ф. Іванова, шофера О. О. Зимы, колективу бригади мулярів, очолюваної Каретником та багатьох інших.

Добрими трудовими здобутками зустрічає свято Першотравня колектив шляхобудівників. Але на досягнутому зупинитись не збираємось. Попереду нові завдання, нові турботи. Чимало належить ще зробити для поліпшення якості роботи, для успішного виконання зобов'язань на честь 60-річчя Великого Жовтня. Трудівники впевнені у своїх силах і запевняють, що не підведуть".

Ці слова вони підтвердили результатами своєї праці: за підсумками соціалістичного змагання в другому кварталі колектив міжколгоспного шляхобудівельного управління (начальник П. Г. Старокоженко, секретар парторганізації В. С. Благірева, голова будівкому прфспілки Л. М. Біла, секретар комітету комсомолу Б. Заяц) виборов перше місце з врученням перехідного Червоного прапора.

А за найкращі показники на честь 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції колектив шляхобудівників було занесено на районну Дошку пошани та у Книгу трудової слави. Достроково, 3 жовтня, колектив МКШБУ відрпортував про виконання виробничих планів двох років п'ятирічки.

Шляхобудівники також були відзначені пам'ятним Червоним прапором райкому партії, районної Ради народних депутатів та райкому комсомолу.

В індивідуальному трудовому переджовтневому суперництві переможцями вийшли водій Яків Якович Кошарний, тракторист Петро Іванович Радуль, машиніст навантажувача Павло Єгорович Носков, шляховий робітник Микола Гаврилович Каретник, котрі

змінні завдання виконували на 125-130 процентів.

У листопаді добре трудилися на благоустрої вулиць Вільної, 9 Січня, ферм у колгоспах імені Свердлова й імені Калініна бульдозерист Михайло Ілліч Отрішко, тракторист Дмитро Костянтинівич Славгородський, Павло Єгорович Казмін, водії Анатолій Тарасович Прищепа, Василь Миколайович Вербицький.

За підсумками роботи 1977 року колектив шляхобудівників було визнано переможцем районного соціалістичного змагання. Йому присуджено перехідний Червоний прапор і занесено до "Книги Трудової слави десятої п'ятирічки".

* * *

У міжколгоспному шляхобудівному управлінні поряд з молоддю трудилися в 1978 році колишні фронтовики-водії Іван Йосипович Тихий, Григорій Архипович Животченко, тракторист Микола Васильович Феленко. Самовідданість, завзяття у праці, чуйне ставлення до товаришів по роботі принесли їм заслужений авторитет і шану.

1978 рік був пам'ятним для шляховиків і тим, що 24 вересня вони закрили план трьох років п'ятирічки. Це на два тижні раніше, ніж передбачалось зобов'язаннями. А комсомольсько-молодіжний колектив бетонно-розчинного вузла асфальтобетонного заводу (керівник О. С. Титаренко, групкомсорг Григорій Шрамко)

визнано переможцем районного змагання на честь 60-річного ювілею ВЛКСМ.

Колектив міжколгоспного шляхобудівельного управління, готуючи гідну зустріч 61-річниці Великого Жовтня, деся-

Бригада дорожніх робітників з дільниці № 2, де виконробом був Василь Васильович МЕДЯНИК

тимісячний план будівельно-монтажних робіт виконав на 107,9 процента. Всі об'єкти здані в експлуатацію з оцінкою "відмінно" і "добре".

Найкращих результатів добилися робітники дільниці, де виконробами Василь Васильович Медяник і Олександр Єгорович Білий. В індивідуальному соціалістичному змаганні першість завоювали трактористи Георгій Григорович Біленко (на його трудовому календарі вересень 1980 року), Павло Єгорович Носков (липень 1980 року), Петро Єгорович Федоренко (квітень 1980 року), дорожні робітники Надія Іванівна Устимова, Ольга Іванівна Декабрських і Таїсія Миколаївна Пономаренко (січень 1980 року).

Ім'я Г. Г. Біленка було занесено на районну Дошку пошани. Лідерами в індивідуальному трудовому суперництві у листопаді ішли ударники комуністичної праці водії Микола Миколайович Костенко, Іван Йосипович Тихий, тракторист Федір Іванович Боровик, машиніст автогрейдера Петро Петрович Тихенко, машиніст навантажувача Павло Єгорович Носков, шляховий робітник Олександр Миколайович Кондратенко. Вони систематично перекидали змінні завдання на 15-20 процентів.

Шляхобудівники в основному непогано справилися із виробничою програмою 1978 року (план будівельно-монтажних робіт виконано на 107,9 відсотка). Колектив МКШБУ брав підвищені соціалістичні зобов'язання і на 1979 рік.

Достроково завершили особисті плани п'ятирічки 6 робітників колективу. У січні 1979 року на трудовому календарі Г. Г. Біленка та П. Є. Федоренка вже був жовтень 1982 року. В рахунок 1981 року тоді працювали П. Є. Носков, І. О. Шаровський, М. Д. Шушура, Ф. І. Боровик.

11 трудівників вели рахунок першої половини 1980 року,

10 — рахунок другої. А 69 чоловік закінчують виробничу програму 1979 року.

Колектив міжколгоспного шляхобудівельного управління, виконавши квартальні плани по всіх показниках, упевнено трудився і в квітні. Завдяки ударній праці водіїв Петра Павловича Волоха, Василя Миколайовича Вербицького, Валерія Сергійовича Щербакова та трактористів Миколи Михайловича Котяхова, Дмитра Костянтинівича Славгородського, Олексія Миколайовича Продана, Павла Єгоровича Казміна управління повністю забезпечило себе шляхобудівельними матеріалами на квітень.

Це дало змогу достроково здійснити виробничу програму місяця. Найпродуктивніше потрудилися члени колективу на благоустрої комплексу для вирощування нетелей у колгоспі "Батьківщина". Тут освоєно 12 тисяч карбованців при плані 9 тисяч.

Найбільший внесок зробив тракторист-бульдозерист В. Л. Боярчук. Він завжди перекиривав доведені завдання на 15-17 процентів. У шерензі правофлангових змагання трактористи-бульдозеристи комуністи Д. Ф. Яних і В. І. Посипайко, В. М. Лютий, автогрейдерист член ВЛКСМ Олександр Шаровський.

Шляхобудівники вибороли у червні перше місце в районному змаганні. Вони виконали план на 122,4 відсотка, понад план на будівельномонтажних роботах освоєно 42,6 тисячі карбованців. Колектив працює ритмічно, кожного дня перевиконує доведене завдання.

Найкращі справи у колективу другої дільниці, де виконробом І. А. Опалейко, майстрами І. В. Міщенко та В. М. Василевський. До речі, цей колектив у травні вийшов переможцем змагання, освоївши на будівельно-монтажних роботах понад план 12,5 тисячі карбованців.

Краще трудився у червні і колектив першої дільниці — систематично перекиривав доведені завдання на 5-7 процентів.

* * *

Колектив шляхобудівників не тільки думав про виконання виробничих завдань, а й жив іншими турботами. В цьому йому допомагали різні громадські організації, які піклувалися питаннями організації соціалістичного змагання, зміцнення трудової дисципліни, боротьбою з її порушниками. Разом з адміністрацією працювали партійна, профспілкова, комсомольська організації, пропагандисти, політінформатори і агітатори, товариський суд і добровільна народна дружина. І це давало добрі результати.

Так, у кінці серпня 1979 року колектив відрпортував про виконання чотирирічки. З початку п'ятирічки було виконано будівельно-монтажних робіт на 6 мільйонів 43,5 тисячі карбованців.

За підсумками соціалістичного змагання шляхобудівники стали переможцями третього кварталу і вересня також. Їх занесе-

но на районну Дошку пошани з нагоди 62-х роковин Великого Жовтня.

У жовтні колектив шляхобудівників виконав річний план по всіх техніко-економічних показниках. Це вагомий успіх робітників, інженерно-технічних працівників і службовців управління. Але найвагомий внесок зробили тракторист Михайло Ілліч Отрішко, шофер Василь Миколайович Вербицький, шляховий робітник Володимир Антонович Мазурок. Всі вони достроково завершили особисті п'ятирічки. На трудовому календарі першого- жовтень 1981 року, два останніх працюють в рахунок березня 1981 року.

З почуттям виконаного обов'язку зустрічали фініш 1979 року робітники, інженерно-технічні працівники і службовці МКШБУ, для них відлік нового 1980 року почався з 25 жовтня. За період, який минув відтоді, шляхобудівельники освоїли на будівельно-монтажних роботах понад річний план 172 тисячі карбованців.

Добре потрудився колектив і в грудні. На будівельно-монтажних роботах освоєно 56,2 тисячі карбованців при щомісячному плані 38 тисяч. Програму доводилось виконувати у складних погодних умовах, тож використовували кожен погожу годину. Трудівники закінчили будівельно-монтажні роботи на вулиці Червоноармійській, здали під опоряджувальні роботи адміністративний корпус.

За підсумками соціалістичного змагання трудящих району за успішне виконання зобов'язань 1979 року переможцем визнано трудовий колектив міжколгоспного шляхобудівельного управління (начальник П. Г. Старокоженко, секретар парторганізації В. С. Благірева, голова будівкому Л. М. Біла, секретар комітету комсомолу Б. І. Заяц, головний інженер Г. А. Дерев'яно).

МШБО

28 грудня 1979 року міжколгоспне шляхобудівельне управління № 6 було переіменовано на міжгосподарську шляхобудівельну організацію (МШБО).

Працівники управління вели активну громадську роботу. Так, 24 лютого 1980 року депутатом районної ради народних депутатів ХУІ скликання було обрано майстра асфальтобетонного заводу Богдана Івановича Заяця, депутатами міської ради — машиніста змішувача асфальтобетонного заводу Олексія Миколайовича Кошового, начальника управління Парфентія Григоровича Старокоженка, товарознавця Катерину Василівну Гавриленко.

Добрі успіхи у праці мав колектив управління у першому кварталі 1980 року, а за підсумками березня став переможцем: план будівельно-монтажних робіт виконано на 180,9 відсотка, в тому числі власними силами — на 183,4 відсотка.

1980-й рік був пам'ятним для шляхобудівників і тим, що колектив бригади бітумного реактора (бригадир М. П. Авдієнко) асфальтобетонного заводу було нагороджено Ленінською почесною грамотою за самовіддану працю й дострокове виконання завдань п'ятирічки.

А у передтравневому соціалістичному змаганні переможцями були згадані уже колектив реакторної установки (бригадир М. П. Авдієнко) та тракторист-бульдозерист МШБО Михайло Ілліч Отрішко.

В 1980 році шляхобудівники спрямовували зусилля, щоб виконати п'ятирічне завдання до 7 жовтня. Піврічний план будівельно-монтажних робіт перевиконали на 27,8 тисячі карбованців, понад завдання реалізовано будівельної продукції на 135 тисяч карбованців, благоустроєно територію ферм і токів на площі 47,5 тисячі квадратних метрів при плані 39,3 тисячі.

Найвищих показників у соціалістичному змаганні добивався колектив першої дільниці, яку очолював О. Є. Білий. А в трудовому суперництві між бригадами лідувала бригада Миколи Гавриловича Каретника.

Колектив міжгосподарської шляхобудівельної організації дав слово до 15 грудня завершити річну виробничу програму, а до кінця року виконати будівельно-монтажних робіт ще на 45 тисяч

карбованців. У підсумку шляхобудівники виконали план 1980 року по будівельно-монтажних роботах на 100,4 відсотки, валової продукції асфальтобетонного заводу на — 103,1 відсотка.

* * *

План чотирьох місяців 1981 року колектив шляхобудівників по генпідряду виконав на 105,7 відсотка. На будівельно-монтажних роботах понад план освоєно 17 тисяч карбованців при зобов'язанні 12 тисяч.

Цей результат виявився найкращим у Запорізькій області і колективу гуляйпільської організації присудили перше місце і вручили перехідний Червоний прапор.

За успіх боролися всі. Але найбільший внесок зробили члени другої дільниці, очолювані В. В. Медяником. План періоду вони здійснили на 108,4 відсотка і освоїли на будівельно-монтажних роботах понад план 14,8 тисячі карбованців.

Серед бригад кращі показники мав колектив на чолі з В. А. Мазурком з другої дільниці. План квітня будівельники закрили на 142,7 відсотка. У бригаді М. Г. Каретника з першої дільниці результати також високі — план виконано на 125,5 відсотка.

Індивідуальне соціалістичне змагання очолили водії М. Д. Якушонок, Д. К. Славгородський, В. М. Вербицький, В. Р. Назаренко, машиністи колісних тракторів В. А. Карімов, О. М. Продан, П. С. Черненко, машиністи шляхової техніки М. І. Отрішко, В. А. Сіріньок, Г. Г. Біленко.

За підсумками соціалістичного змагання трудових колективів у третьому кварталі переможцем визнано колектив міжгосподарської шляхо-будівельної організації (начальник П. Г. Старокоженко, секретар парторганізації В. С. Благірева, голова будівкому профспілки Л. М. Біла, секретар комсомольської організації Н. Рябцева).

Шляхобудівники успішно завершили 1981 рік. Вони стали переможцями соціалістичного змагання за підсумками роботи трудових колективів у четвертому кварталі і за рік в цілому.

* * *

Не збавили темпів у роботі шляхобудівники і у 1982 році. За високі показники, досягнуті у передтравневому соціалістичному змаганні колектив занесли на районну Дошку пошани (завдання

чотирьох місяців було перекрито на 11,4 відсотки). Перед у трудовому суперництві вів колектив дільниці № 1, який очолював Олександр Єгорович Білий. У травні вони споруджували шляхи на вулицях імені Мічуріна, в колгоспі Імені Леніна та 50 років Жовтня в колгоспі імені Горького. В останньому господарстві упорядковували також тракторну бригаду.

Найкраще справлялася із доведеними завданнями бригада Миколи Гавриловича Каретника. Задавали тон у роботі робітники комсомольці Володимир Коростильов і Володимир Дігтяренко, водій Сергій Кириченко.

Достроково отримала трудову перемогу бригада по виготовленню бітуму асфальтобетонного заводу МШБО, яку очолював Михайло Пантелеймонович Авдієнко. Бригада достроково здійснила піврічну виробничу програму. 24 червня на її рахунок — 2856 тонн бітуму, що на 156 тонн більше запланованого.

Високих виробничих показників добивалися робітники М. П. Авдієнко, Г. К. Павелько, В. В. Пузанов і В. А. Нижник.

Колектив шляхобудівників понад план шести місяців освоїв будівельно-монтажних робіт на 25,5 тисячі карбованців .

З початку року увели в експлуатацію 0,95 кілометра доріг (як і передбачалося планом), благоустроїли 35,6 тисячі квадратних метрів територій ферм. Найвищих результатів добились бригади М. Г. Каретника з першої дільниці та М. К. Вискірки з другої.

* * *

Успішно несли трудову вахту на честь 60 - річчя СРСР колективи бригад по виготовленню асфальтобетону і мelenого шлаку. В першому півріччі додатково до завдання вони видали відповідно 337 тонн асфальтобетону і 185 тонн шлаку. В цьому заслуга членів трудових колективів М. С. Молюки, М. П. Шаповалова, О. Д. Гури, В. В. Кулика, А. Д. Авдієнка, М. Й. Смутняка, П. П. і О. П. Гришаєвих та І. Г. Булгака. Продукція, виготовлена ними, завжди високої якості.

За підсумками роботи у другому кварталі шляхобудівники визнані переможцями районного соціалістичного змагання .

* * *

За 8 місяців 1982 року трудівники асфальтобетонного заводу

виготовили продукції на 740,7 тисячі карбованців при плані 677,9 тисяч карбованців, — розповідав у районній газеті 14 вересня директор заводу М. А. Явон. — Особливо плідно потрудився колектив дільниці по виготовленню залізобетону. Доведене завдання перевиконав у 3,1 раза. Добре працювали й колективи бригад по виготовленню асфальто — та дьогтьобетону. При плані 29 тисяч вони виготовили 32583 тонни матеріалів.

У цих досягненнях — праця всього колективу заводу. Але найбільшою сумлінністю відзначилися дозувальник асфальтної установки Олександр Андрійович Гура, бітумовари член КПРС Григорій Карпович Павелько та Михайло Пантелеймонович Авдієнко, машиністи асфальто-змішувальних установок Мирон Степанович Молюка та Валерій Васильович Кулик, машиніст-бульдозерист Анатолій Самсонович Савченко. Заслугує похвали й робота машиніста розмельної установки Павла Павловича Гришаєва та його сина комсомольця Олександра, котрий завантажує готову продукцію.

Готуючись гідно відзначити 60-річчя утворення СРСР, трудівники заводу зобов'язались достроково виконати річний план по всіх техніко-економічних показниках. Здобутки перших восьми місяців засвідчують, що це зобов'язання буде виконано успішно.

* * *

Успішно фінішував у 1982 році колектив шляхобудівників. За підсумками третього кварталу став переможцем і його нагородили перехідним Червоним прапором; з нагоди 65-річчя Великого Жовтня його занесли на районну Дошку пошани, шляхобудівники вибороли першість у районному змаганні на честь 60-річчя СРСР і нагороджені пам'ятним вимпелом, в індивідуальному суперництві кращим був машиніст Михайло Ілліч Отрішко, його нагородили Пам'ятною фотографією.

До річниці Жовтня на будівельно-монтажних роботах освоєно 1495,3 тисячі карбованців — на 44,3 тисячі карбованців більше, ніж передбачалося.

В колективному змаганні перші — трудівники першої дільниці (виконроб Олександр Єгорович Білий).

В індивідуальному трудовому суперництві найкращі резуль-

тати: серед шоферів — у Сергія Олександровича Кириченка та Олександра Олександровича Зими, серед трактористів — у Володимира Олександровича Карімова та Олексія Миколайовича Продана, серед шляхових робітників — у Надії Іванівни Устимової та Таїсії Миколаївни Пономаренко.

З почуттям виконаного обов'язку зустрічав третій рік одинадцяті п'ятирічки колектив міжгосподарської шляхобудівельної організації. На будівельно-монтажних роботах у 1982 році освоєно 1 мільйон 625 тисяч карбованців, що на 24 тисячі більше плану.

Перекрито завдання по реалізації готової будівельної продукції. В експлуатацію введено 6,25 кілометра шляхів (на 850 метрів більше, ніж передбачалось), благоустроєно 128,5 тисячі квадратних метрів території ферм, тракторних бригад (це майже на 13 тисяч квадратних метрів більше планового).

Соціалістичні зобов'язання виконали всі колективи виробничих підрозділів. Найкраще попрацювали трудівники першої дільниці (виконроб О. Є. Білий).

В кінці грудня колектив організовано заготовляв будівельні матеріали, лагодив техніку до нового будівельного сезону 1983 року.

У січні ремонт ішов злагоджено, швидкими темпами. Значною мірою у цьому сприяла робота токарів і слюсарів. Перевикували доведені завдання досвідчені токарі Яків Ізраїлович Друян

та Ілля Андрійович Лисенко, слюсар Володимир Федорович Передерій, Володимир Дмитрович Коростильов, кочегар Іван Іванович Вербицький.

Підготовчі роботи також дозволили колективу міжгоспо-

Автогрейдерист Олександр Олексійович Шаровський та начальник планово-виробничого відділу Наталя Вікторівна Рябцева (1982 г.)

дарської шляхобудівельної організації вийти переможцем районного змагання 1983 року (начальник Старокоженко П. Г., секретар парторганізації В. С. Благірева, головний інженер Г. А. Дерев'яно, голова комітету профспілки Л. М. Біла, секретар комсомольської організації О. А. Гура, який план будівельно-монтажних робіт виконав на 102,1 процента. Йому вручено перехідний Червоний прапор та занесено до книги "Естафета ударної праці й високої культури".

В індивідуальному районному змаганні "Кращий за професією" в 1983 році переможцями визнані оператор асфальтобетонного заводу Олександр Павлович Гришаєв та машиніст автогрейдера Олександр Олексійович Шаровський.

Вдалим для шляхобудівників був і 1984 рік. Вони за підсумками роботи виходили переможцями районного змагання першого, другого та третього кварталів. Їм вручали перехідні Червоні прапори, з нагоди 1 травня та 7 листопада заносили на районну Дошку пошани. За роботу в 1984 році колектив був переможцем соціалістичного змагання і нагороджувався перехідним Червоним прапором. Він виконав будівельно-монтажних робіт на 1 мільйон 841,5 тисячі карбованців, що склало майже 106 процентів до плану. Здано в експлуатацію об'єктів майже на два мільйони карбованців. Це на 20 процентів більше передбаченого. В господарствах району благоустроєно понад 114 тисяч квадратних метрів територій ферм, тракторних бригад, токів тощо. Успіх — плід загальної праці. Та без передовиків не обійшлося. Це, перш за все, бригада водіїв (бригадир Дмитро Павлович Тарасенко), машиніст-бульдозерист Михайло Ілліч Отрішко, шляховий робітник Петро Петрович Тихенко, машиніст автогрейдера Олександр Олексійович Шаровський, екскаваторник Петро Єгорович Федоренко, токар Ілля Андрійович Лисенко, машиніст асфальтоукладчика Володимир Трохимович Штешенко.

По-ударному трудився колектив шляхобудівників і у 1985 році. Він став переможцем районного змагання у 3-му кварталі і на честь 40-річчя Перемоги, його заносили на районну Дошку

пошани з нагоди 1 Травня і 7 листопада.

З великими трудовими дарунками працював колектив бригади шляховиків дільниці № 1, де бригадиром Володимир Васильович Коростильов. Ще 16 вересня робітники звітували про завершення своєї п'ятирічки, а у жовтні 1985 року працювали в рахунок квітня 1986 року.

П'ятирічним планом було передбачено виконати будівельних робіт на 4113 тисяч карбованців, але трудівники перекрили його на 253,5 тисячі. Тільки у жовтні перевиконали план на 45 процентів.

Добре трудився і колектив бригади водіїв автопарку (бригадир Дмитро Павлович Тарасенко). У її складі досвідчені автомобілісти Микола Григорович Дикун, Олександр Олександрович Зима та Дмитро Костянтинович Славгородський.

* * *

— Запорукою наших успіхів є велика робота, розповідав директор М. А. Явон, проведена колективом по технічному переозброєнню заводу. За останні десять років побудовано і введено в експлуатацію розчинно-бетонний вузол потужністю 4 тисячі кубічних метрів за рік, помельну установку для виготовлення низькомарочного цементу потужністю 6 тисяч тонн, асфальтозмішувач "Тельтомат" (виробництва НДР) продуктивністю 100 тонн за годину. Перероблено асфальто-змішувальну установку Д-597 на бетонозмішувальну, що дало можливість у два рази збільшити виробництво товарного бетону.

Для виготовлення бетону використовуємо низькомарочний цемент. А застосування сланцевого мастила при виготовленні бітуму дозволило зекономити за п'ятирічку 10 тисяч тонн якісного цементу, 5 тисяч тонн гудрону...

Переорієнтація нашого підприємства ще на більш інтенсивний шлях-життєва необхідність. Ось чому трудівники заводу виявили резерви підвищення ефективності виробництва і докладуть всіх зусиль, щоб привести їх у діло. Перш за все зробимо реконструкцію помельної установки по виробництву низькомарочного цементу (доведемо її потужність до 20-25 тисяч тонн на рік), розчинно-бетонного вузла, що дозволить збільшити випуск продукції на 10-15 тисяч кубічних метрів на рік. Побудуємо залізничний ту-

пик з вивантажувальною площадкою і галереєю для приймання інертних матеріалів, що знизить транспортні витрати в 1,5 раза, а простій вагонів під вивантаженням — на 50 процентів.

Реконструкція дозволить збільшити продуктивність підприємства на кінець XII п'ятирічки на 14-15 процентів, випуск валової продукції — в 1,6-1,8 раза і знизити собівартість продукції на 1,5-2 проценти.

За підсумками соціалістичного змагання трудових колективів району в 1985 році колективу міжгосподарської шляхобудівельної організації присуджено перше місце (начальник П. Г. Старокоженко, секретар парторганізації В. С. Благірева, голова комітету профспілки Л. М. Біла, секретар комсомольської організації В. Феленко). Йому вручено перехідний Червоний прапор.

У змаганні трудових колективів виробничих підрозділів перше місце з врученням перехідного Червоного вимпела завоював асфальтобетонний завод (директор М. А. Явон, партгрупорг О. Г. Тараненко, профгрупорг В. П. Галкін, групкомсорг О. Гришаєв) міжгосподарської шляхобудівельної організації.

МШБПМК-159

Після реорганізації з 19 червня 1986 року міжгосподарська шляхобудівельна організація стала називатися міжгосподарська шляхобудівельна пересувна механізована колона № 159 (МШБПМК-159). Як же вона тоді попрацювала?

В 1986 році шляхобудівники виходили переможцями в районному змаганні за підсумками третього кварталу і на честь чергової річниці Великого Жовтня, їх було занесено на районну Дошку пошани. У передтравневому змаганні першість виборів колектив асфальто-бетонного заводу (директор М. А. Явон, партгрупорг О. Г. Тараненко, профгрупорг В. П. Галкін, групкомсорг О. Гришаєв), а також водій МШПМК-159 Олександр Олександрович Зима.

З нагоди Першотравня на районну Дошку ідеологічних працівників була занесена — Благірева Валентина Сергіївна — секретар парторганізації, начальник планово-виробничого відділу міжгосподарської шляхобудівельної колони.

За підсумками змагання в 1986 році роботу колективу міжгосподарської шляхобудівельної пересувної механізованої колони № 159 визнано хорошою. А перше місце з врученням перехідного Червоного вимпела присуджено колективу асфальто-бетонного заводу.

1986 рік назвав передовиків трудового суперництва. Серед них — машиністи причіпного грейдера ветерани виробництва Петро Петрович Тихенко і Василь Левкович Боярчук. Вони працювали у колгоспі "Мир" на очищенні під'їзних шляхів, забезпечували ввезення будматеріалів на об'єкти, що споруджувалися чи впорядковувалися в господарстві. Із щоденним завданням досвідчені виробничники справлялися на 125-130 процентів. До речі, у січні на трудовому календарі П. П. Тихенка і В. Л. Боярчука був березень.

* * *

Не знижував темпів колектив шляховиків і у 1987 році. Він виходив переможцем районного змагання протягом усіх чотирьох кварталів, двічі заносився на районну Дошку пошани (до 1 Травня і 7 листопада).

15 грудня 1987 року інженер по праці МШПМК № 159

Л. Б. Куш повідомляла у районній газеті: "У зв'язку з тим, що з липня поточного року наша організація перейшла на колективний підряд, бригади водіїв автомашин та колісних тракторів по перевезенню вантажів на будівельні об'єкти стали стабільно виконувати плани вантажоперевезень. Люди при цьому мають матеріальний стимул. А краща із кращих бригада Дмитра Костянтиновича Славгородського. За листопад вона, зокрема, виконала план на 122,2 процента і зараз не знижує набраного темпу.

На будівельно-монтажних роботах за 11 місяців відзначилася бригада Івана Івановича Шкабарні (дільниця № 1), що проводить роботи в колгоспах імені Свердлова, імені Леніна, імені Горького, птахофабриці. Цей колектив виконав робіт на 1022,3 тисячі карбованців при плані 972 тисячі".

* * *

Незважаючи на реорганізацію та зміну форми організації праці, колектив міжгосподарської шляхової ПМК-159 визнавався у 1988 році переможцем соціалістичного змагання за підсумками 1-го і 3-го кварталів, до 1 Травня і 7 листопада заносився на районну Дошку пошани. Добросовісною працею відзначалися буль-

За роботою бульдозерист
Павло Єгорович КАЗМІН

дозеристи Михайло Ілліч Отрішко, Павло Єгорович Казмін, машиніст котка Володимир Дмитрович Домашенко, водії автомашин Василь Миколайович Вербицький та Олександр Олександрович Зима.

Відмінно попрацював і колектив асфальто-бетонного заводу. Ще до Жовтневих свят він виконав річну програму по всіх показниках. Обсяг реалізації товарної продукції склав 1561 тисячу карбованців, асфальтобетону виготовлено 84 тисячі тонн, залізобетону й бетону — 3226 кубічних метрів.

Відмінно попрацювали члени бригади (керівник Василь Пи-

липович Буцов) Григорій Карпович Павелько, Анатолій Самсонович Савченко, Микола Павлович Савицький. Вагому частку в трудову перемогу внесла й бригада Валерія Васильовича Кулика (робітники Володимир Григорович Кукурудзяк, Ян Якович Лазорик та Микола Федорович Шєвчук).

Як повідомляла редакція райгазети 15 листопада інженер-економіст С. Рябо, попередні підрахунки показують, що до кінця року колектив виготовить додатково 7 тисяч тонн асфальтобетону й не менше 6,25 тисячі кубометрів бетону і залізобетонних виробів.

Слова вони дотримали.

Після підбиття підсумків соціалістичного змагання трудівників району за 1988 рік перемогу вибороли з врученням перехідного вимпела бригади бетонних і залізобетонних виробів асфальто-бетонного заводу (бригадир В. В. Кулик) і водіїв вантажних автомашин міжгосподарської шляхової ПМК-159 (бригадир В. М. Вербицький).

В індивідуальному змаганні визнано переможцем (вручено Почесну грамоту райвиконкому і грошову премію) машиніста бульдозера асфальто-бетонного заводу Анатолія Самсоновича Савченка, машиніста автогрейдера МШПМК-159 Олександра Олексійовича Шаровського.

Шляхобудівельна ПМК-159 справилася з покладеними на неї завданнями. У 1988 році на благоустрої території колектив освоїв 949,7 тисячі карбованців, що на 0,7 тисячі карбованців перевищує план.

На спорудженні шляхів планувалося освоїти 902 тисячі карбованців, а фактично виконано на 56,6 тисячі карбованців більше.

* * *

Нелегко дався план січня 1989 року колективу міжгосподарської шляхової ПМК-159. Та він виконав будівельно-монтажних робіт, як і намічалось, на 60 тисяч карбованців. Повним ходом ішла заготівля матеріалів, ремонт техніки з тим, щоб з початком сезону дружно включитися в роботу.

Згідно з планом вся будівельна техніка мала бути підготовлена до 1 березня, але робітники зобов'язалися поставити її на лінійку готовності до 15 лютого.

Доброросівісно працювали бульдозеристи Павло Арсентійо-

вич Демчишин та Володимир Миколайович Лютий. З десяти машин на кінець січня вони полагодили дев'ять. Готові до роботи котки. Це справа рук механізатора Бориса Іларіоновича Великого та слюсаря Володимира Федоровича Передерія. По-ударному на ремонті працював і токар Яків Ізраїлович Друян. Товариші жартували, що у нього не висихає сорочка.

Але за підсумком першого кварталу шляхобудівельна ПМК-159 не в повній мірі справилася із виробничою програмою. Якщо на спорудженні шляхів планувалося освоїти не менше 30 тисяч карбованців, а фактично здійснено робіт на 35,3 тисячі, то на благоустрої території освоїли лише на 70,3 тисячі карбованців, що склало 69,6 процента до завдання.

Та все ж упущене надолужили у другому кварталі. І в цілому справилися із завданням шести місяців. За договорами планувалося виконати будмонтажу на 283-тисячі карбованців, зробили ж на 292 тисячі карбованців. На спорудження шляхів витрачено 97,8 тисячі карбованців, що більше передбаченого на 4,8 тисячі карбованців.

Шляхобудівники вийшли переможцями районного змагання у третьому кварталі (начальник П. Г. Старокоженко, секретар парторганізації В. С. Благірева, голова комітету профспілки В. М. Помилуко, секретар комсомольської організації В. Зуйченко). Їм присуджувався перехідний Червоний прапор.

Успішно шляхобудівники завершили 1989 рік, освоївши на благоустрої території (по договорах) 483,3 тисячі карбованців, що більше запланованого на 55,3 тисячі. На спорудження шляхів планувалося витратити 1422 тисячі карбованців, фактично ж виконано робіт на 1501 тисячу карбованців.

Колектив міжгосподарської шляхової ПМК-159 в 1989 році двічі заносився на районну Дошку пошани (до 1 Травня і 7 листопада). В індивідуальному змаганні трудівників району за підсумками року кращими були робітник асфальтобетонного заводу Сергій Григорович Краснощока та газоелектрозварник МШПМК-159 Сергій Васильович Міщенко. Їх нагороджено почесними грамотами і грошовими преміями.

* * *

Добре потрудилися минулого року будівельники міжгосподарської шляхової ПМК-159: план будівельно-монтажних робіт

перевиконали на 12,8 тисячі карбованців. За цей час в селах району прокладено 12,55 кілометра доріг, благоустроєно території у господарствах на 36,85 тисячі квадратних метрів.

Це вдалося зробити завдяки сумлінній праці будівельників, постійному пошуку ефективних форм роботи і, звичайно, цілеспрямованому змагання. А першість у трудовому суперництві виборов колектив виконробської дільниці, яку очолює Олександр Сторович Білий. Своє завдання він перевиконав на 14,5 процента.

Напружена робота почалася з перших днів 1990 року. На транспортуванні щебеню в колгоспі "Україна" (для благоустрою села) відзначалися водії автомашин Василь Миколайович Вербицький, Василь Миколайович Мощенко, Микола Дмитрович Якушонок, молоді машиністи колісних тракторів Олександр Лотоцький і Олександр Лук'янець.

Про участь у громадському житті району говорить той факт, що 4 березня 1990 року обрали депутатами Гуляйпільської районної ради: машиніста помольної установки асфальто-бетонного заводу Миколу Павловича Кривошея, міської ради: водіїв МШПМК-159 Василя Васильовича Зуйченка, Павла Васильовича Ніколенка та бухгалтера Поліну Василівну Тимошенко.

* * *

Непогані трудові здобутки мали шляхобудівники і в 1990 році. Вони успішно справилися з виробничими завданнями: за підсумками шести і дев'яти місяців виходили переможцями районного змагання, а з нагоди 1 Травня і 7 листопада заносилися на районну Дошку пошани.

Бригада з дільниці № 2 (виконраб Василь Васильович МЕДЯНИК) укладає асфальт

секретар комітету комсомолу О. Гришаєв).

В індивідуальному трудовому суперництві того року відзначалися працівники дільниці № 2 (виконроб Василь Васильович Медяник, майстер Олександр Григорович Коровка, машиністи бульдозера Михайло Ілліч Отрішко, Василь Левкович Боярчук, шляхові робітники Петро Петрович Тихенко, Володимир Вікторович Борисенко, машиніст котка Володимир Дмитрович Домашенко, водії Олег Вікторович Пугачов, Олександр Олександрович та Володимир Олександрович Зима, механізатор Олексій Іванович Бальсанко, колектив мехмайстерні, де механіком Володимир Петрович Мирошніченко.

* * *

Незважаючи на те, що чималий колектив міжгосподарської шляхової ПМК-159 багато років працює стабільно, тут чимало проблем, розповідав 15 березня 1990 року на сторінках районної газети головний інженер Григорій Андрійович Дерев'яно. Нас невідступно хвилює останнім часом плачевний стан техніки, точніше шляхових механізмів.

У поточному сезоні належить здійснити будівельно-монтажних робіт на 2,48 мільйона карбованців. Доводять також щорічні завдання по ремонту й утриманню сільських доріг на 145 тисяч карбованців. Зараз ми маємо справу із 35-ма об'єктами на місцях. Це території деяких механізованих дворів, ферм центральних токів, під'їзні шляхи та інше. Для виконання таких обсягів потрібна хороша, надійна шляхова техніка. А от із нею якраз і скрутно. Просто кричуще становище складається. Мине ще рік-два, ми, як говориться, станемо на коліна — настільки зносилася техніка і ламається без кінця.

Подивіться із чим зараз працюємо. Причіпний грейдер Д-20, наприклад, 1972 року виробництва. Два із трьох автогрейдерів ДЗ-99 тридцяти — і десятилітньої давності. Коток Д-19 — вісімнадцятилітньої, а дев'ять причіпних кільчастих котків Д-614 — двадцятилітньої. Такої ж давності і асфальтоукладчик, компресор ПКС-5. На знос працює мотокоток ДУ-48. І цей перелік можна продовжувати.

Немає ніякої користі і від того, що в дванадцятій п'ятирічці нас об'єднали і ввели до складу облагробуду. Якщо раніше трест

через Київ одержував хоч по одній технічній одиниці на рік, то сьогодні кожен старається тягнути у свої ворота. А десь купити техніку також стало неможливим.

Давно існуючою проблемою є у нас нестача потрібних запчастин. Дещо вдається виготовити самим. Так, наприклад, напівосі замовляємо у СУ-22 (Комишуваха). Там же виготовляються бандажі для котків. До речі, у цих котках постійно ламаються проміжні балки. От і доводиться у таких випадках гастролювати по колгоспах із простягнутою рукою.

Вихід бачу в зміні підходів до наших проблем працівниками райагropостачання. Туди щороку подаємо заявки. В якійсь мірі вони задовільняються. Та тільки в якійсь. Асортименту, ось чого там немає.

Отоді й доводиться представникам нашої служби головного механіка (у складі 5 чоловік) займатися не властивими їй функціями, постійно роз'їжджати у всі боки у пошуках потрібної деталі.

Переможцями районного змагання в 1990 році вийшли: у промисловості — колектив асфальто-бетонного заводу, який план по обсягу виробництва виконав на 131 процент, у будівництві — колектив міжгосподарської шляхової ПМК-159. План по генпідряду і власними силами здійснив на 102 відсотка.

* * *

В колективі МШПМК-159 у 1991 році було розроблено довгострокову програму соціального розвитку. Як вона виконувалася, розповідав у райгазеті 19 січня голова профкому В. М. Помилушко:

— Для будівництва житла укомплектували бригаду в складі 10 чоловік. Керівництво нею взяв О. Ф. Кириченко, пенсіонер, наш колишній працівник. В ній працювали А. Зуйченко, В. Третьяков, В. Коропець, І. Жижиан, Н. Литвиненко, подружжя Гончаренків Микола і Надія та інші.

Та люди не підвели і поступово виклали коробку 30-квартирного будинку. Робили, хто що вміє, підміняючи один одного, об'єднуючи зусилля. Закупили невелику бетономішалку, машину для подачі розчину на поверхи, аби не носити усе те руками. А це вже придбали і баштовий кран.

Цікаво, що ще в сирому вигляді ми розподілили квартири між

нашими людьми, відпустили їм оздоблювальні матеріали, дошки, фарби та інше. Дали повну волю, обмеживши тільки часом — півтора місяці. І ті самі довели до пуття житло в позаробочий час та вихідні. Знали ж бо — своє. Цим самим ми дуже виграли: значно скоротили строки зведення, позбулися нарікань від новоселів. Тепер ми зводимо ще один будинок — 45-квартирний.

Основні поставки будматеріалів здійснюємо із Запоріжжя, Дніпрорудного, Дніпропетровської області. З останньої зараз поставляємо силікатну цеглу. Причому, виробляють її там на заводі наші водії (у третю зміну). Бо через дефіцит бензину частину машин довелося надовго припаркувати. А людей зайняли корисною сьогодні для всіх справою: житло ж бо кожен бажає мати. Хоча людей виділили за бажанням, попередньо порадившись. Тільки за 4-й квартал минулого року виготовили й вивезли 196,5 тисячі цеглин. І ці роботи продовжуємо.

Специфіка у нас така, що постійно перебуваємо у відриві, в будь-якій точці району. У роз'їздах забезпечуємо людей вагончиками — побутовими на колесах (6 штук). У кожному є плита-буржуйка, стіл. Так що можна спокійно перечекати негоду, поїсти, відпочити. На кожен дільницю відвозимо людей службовими автобусами.

У Кирилівці на березі Азовського моря маємо 10 дерев'яних будиночків — від бази відпочинку "Шляховик". У кожному є ліжка, холодильники. А в один заїзд на два тижні відбуває туди 30 чоловік. Автобусом відвозимо їх і забираємо після закінчення строку відпочинку. Так що за теплі місяці весь колектив (а більшість — і з дітьми) встигає викупатися, позагорати, відпочити.

Всіх бажаних забезпечуємо санаторно-курортними путівками. Що теж немало значить для тих, хто з якихось причин підірвав здоров'я. Дітей шкільного віку посилаємо у піонерський табір від нашого тресту на море. До послуг шляховиків — власний вокально-інструментальний ансамбль, для котрого закуплено апаратури на 11 тисяч карбованців. Так що нудьгувати не доводиться. Працюй і відпочивай по-людськи.

В 1991 році шляхобудівники виходили переможцями у районному змаганні за підсумками другого кварталу, з нагоди 7 листопада їх заносили на районну Дошку пошани, а у переддень 1 Травня — ім'я слюсаря асфальто-бетонного заводу Івана Захаровича Шепеля.

НИМИ ГОРДИТЬСЯ КОЛЕКТИВ

2 квітня 1991 року робкор Л. Б. Куц повідомляла у райгазеті: "Близько двадцяти років трудиться механізатором Олексій Миколайович Продан. Сьогодні його прізвище, як і два десятки років тому, називають серед кращих шляхобудівельників нашого колективу.

Свою робітничу долю Олексій Миколайович пов'язав з технікою. Весь час трудиться трактористом. Останні роки працює на Т-150, доставляє будівельні матеріали на об'єкти, і організатор здібний. Тривалий час очолював бригаду механізаторів і його колектив не виходив з числа правофлангових змагання. Починав бригадир з виховання почуття відповідальності у підлеглих. А, значить, у першу чергу — з чіткої організації справи. Тут, у колективі, і понині панують товариська взаємодопомога, дружня підтримка. Все це дозволяло значно підняти продуктивність праці, якість роботи і звичайно, зміцнити трудову дисципліну.

Олексій Миколайович уміє виховувати зміну — завтрашніх надійних виробничників. У наставника молоді чимало здібних учнів-механізаторів. Це — і колишній "афганець" Олександр Лук'янець, і Сергій Колесник, і Олександр Лотоцький, і Володимир Ступак. Вони вдячні своєму вчителю за добру науку і практику.

Як з планом сьогодні в Олексія Миколайовича? В попередньому місяці він лагодив свого "сталевого коня" до цьогорічного сезону. А в березні в нього був уже час напруженої роботи. Із завданням на перевезенні вантажів впорався на 210 процентів. На його рахунок є й економія дизельного пального — 72 літри.

На таких правофлангових виробничників постійно рівняються у нашому колективі".

* * *

4 червня райгазета інформувала: "Тридцять три роки безаварійного шоферського стажу має Василь Миколайович Вербицький з міжгосподарської шляхової ПМК-159. Водить він автомобіль КамАЗ — доставляє будматеріали для спорудження доріг. Щодня трудівник перекидає доведені завдання на 30-40 процентів. За сумлінну багаторічну роботу його нагороджено медаллю "Ветеран праці".

* * *

Якими б не були заслуги окремої людини, але працює вона в колективі. Тому й судять про неї насамперед з того, як ставиться вона до інших людей, який внесок робить у спільну скарбничку бригади, підприємства.

Свято Першотравня співпало із знаменною датою в житті Петра Петровича Тихенка — його шістдесятиріччям.

Тридцять з лишком років трудиться він шляховиком у міжгосподарській шляховій механізованій колоні № 159. Передовий робітник, новатор, вніс немало цінних пропозицій, які сприяли підвищенню продуктивності праці. За це його відзначили нагородами.

За високі трудові досягнення П. П. Тихенка нагороджено медалями "За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна", "Ветеран праці", Почесними грамотами. Нещодавно йому вручено срібну медаль ВДНГ і грошову премію в сумі 150 карбованців (кілька років тому удостоєний також бронзової медалі).

— Дай Бог, щоб таких людей побільше було. І нам усім легше жилося б, — сказав начальник колони Парфентій Григорович Старокоженко. — Наші ветерани, першовідкривачі, як правило, люди щедрі. Все, чим займаються вони, що роблять — то для людей, для їх блага. І Петро Петрович не є винятком. Він щедро ділиться багатим досвідом, постійно дбає, щоб кожен робітник бригади став справжнім майстром своєї справи, здобув визнання і пошану у колег. Ось чому, які б завдання не стояли перед бригадою, всі члени її розцінюють їх виконання як справу особистої честі.

П. Г. Старокоженко і В. В. Медяник зазначили і таку ще рису характеру Петра Петровича: принциповість. Якщо бачить, що якесь рішення, на його думку, зашкодить справі, не згодиться на компроміс, доб'ється свого.

На хорошому рахунку в міжгосподарській шляховій ПМК-159 Василь Левкович Боярчук. Трудиться він машиністом скрепера-бульдозера на спорудженні доріг у нашому районі. Шістнадцятий рік виконує цю справу впевнено і спокійно. І за якість можна бути впевненим — все зробить на вищому рівні. А за роботу, добротну, надійну колектив віддячує повагою.

Хоча специфіка операцій, виконаних шляховиками багато в чому залежить від погодних і природних умов, рівня постачання будівельних і в'язучих матеріалів (а з цим сьогодні, як відомо, не все гаразд), але такі виробничники, як В. Л. Боярчук, не сприймають те як належне, а роблять все можливе для виконання програми. З тим і зустрічає він своє професійне свято 10 серпня 1991 року — День будівельника.

* * *

Павло Єгорович Казмін в МШПМК-159 працює з 1967 року. Він — кращий бульдозерист в колективі. Павло Єгорович залюбки передає свій багатий трудовий досвід молодому товаришу Сергію Яковичу Малюченку.

* * *

Більше двадцяти років працює (мова йде про грудень 1991 р.) водієм у МШПМК-159 Петро Павлович Волох. Він же очолює бригаду водіїв. Сумлінний, дисциплінований, завжди готовий виконати будь-який наряд — так відгукуються про нього колеги по роботі. Водить Петро Павлович автомобіль ЗІЛ ММЗ-555, доставляє будівельні матеріали. Із змінними завданнями трудівник справляється успішно.

* * *

Майже тридцять років працює в міжгосподарській шляховій ПМК-159 Степан Методійович Шкварок. Він — водій колісного трактора, доставляє будівельні матеріали для спорудження доріг. За сумлінну багаторічну роботу трудівник нагороджений медалями "За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна" та "Ветеран праці". Степан Методійович — наставник молоді.

Більше як по двадцять п'ять років працюють в міжгосподарській шляховій ПМК-159 Володимир Федорович Передерій та Дмитро Костянтинівич Славгородський. Перший трудиться авто-слюсарем, а другий водить автомобіль КамАЗ. Працюють чоловіки сумлінно, тому користуються заслуженою повагою, авторитетом у колективі.

* * *

Після строкової служби в Афганістані Олександр Ярославович Лотоцький прийшов у МШПМК-159. Спочатку працював на колісному тракторі, а потім за виробничою необхідністю став бульдозеристом. Швидко освоїв нову професію, бо любить техніку і цікавиться всім, що пов'язане з нею. Бульдозер тримає у зразковому стані.

* * *

В 1992 році було близько семи років, як працює в МШПМК-159 Володимир Іванович Жовніренко. Водить він автомобіль ЗІЛ ММЗ - 555, користується повагою в колективі як сумлінний, дисциплінований трудівник, активний автодружиник.

* * *

Хорошої думки були в міжгосподарській шляховій ПМК-159 про водія автомобіля ЗІЛ-130 Сергія Григоровича Сову та завідувачу складом Катерину Василенку Гавриленко. Обоє вони успішно справлялися з виробничими обов'язками.

* * *

Добра слава йшла в МШПМК-159 за кранівника Анатолія Євгеновича Кідибу. Трудівник досконало знав свою справу, вміло використовував доручену йому техніку. За 20 з лишком років праці в організації не було випадку, щоб його кран не вийшов на лінію через несправність. Працелюбний робітник неодноразово нагороджувався грамотами, преміями.

* * *

З самого початку існування організації до неї прийшов Іван Іванович Вербицький, котрий спочатку працював на тракторі, а потім кочегаром. Його з любов'ю називали "господарем", бо якщо десь щось вийшло з ладу, завжди гукали на допомогу його. Він завжди відзначався сумлінністю, відповідальністю, трудолюбивістю.

* * *

В шляхбуді, як скорочено називали організацію, трудилася скромна людина — механік Петро Василь Голик. Він був відмінним раціоналізатором і позмагатися з ним міг лише Володимир Петрович Мірошніченко, який сюди прийшов пізніше.

* * *

Довгі роки працював інженером з техніки безпеки Олександр Михайлович Чучко. Його змінив Іван Іванович Сірінюк, який був і головою профкому.

* * *

У другій половині 1989 року невеликий колектив асфальтобетонного заводу чи не першим в районі взявся осилювати новий

Старший виконраб
міжколгоспбуду
Григорій Іванович БУЛАНІЙ

метод господарювання — орендний підряд. Тоді важко було визначитися з ефективністю нововведень. Але зараз, коли за плечима уже повний рік роботи на нових позиціях — 1990-й, можна зробити певні висновки. Про це ділилася своїми думками інженер — економіст підприємства С. П. Рябко у райгазеті 26 січня 1991 р. Ось що вона розповідала:

"Минулий рік для нашого колективу видався вдалим. Адже ми різко наростили всі показники, а саме: реалізували продукції на 2078,4 тисячі карбованців, що складає 132,3 процента річної програми (або на 16,2 процента більше обсягів позаминулого року). Виробництво товарної про-

Майстер
Федір Семенович
СЕМЕНЮТА

дукції складало 131,5 процента — на 16,7 процента більше проти 1989 року. У натуральному вираженні асфальтобетону, бітуму, це-

менту, товарного бетону, залізобетонних і бетонних виробів мали відповідно 118, 127, 204, 181 і 123 процента.

За рахунок чого перевикування?

Я працюю на цьому підприємстві десять років і бачу, що зростання виробництва продукції спостерігаються кожного року. Але донедавна це було скоріше закономірністю традиційної планової політики. Тож і відшукали резерви, аби безболісно вийти із ситуації і в той час виконати держзамовлення. Відтак, щороку поліпшувалися результати у зв'язку із зростанням попиту на будівельні ма-

Гаврило Карпович
ЗАХАРЧЕНКО

теріали як у місті, так і в селі. Все більше ними цікавляться приватники, кооператори. Торік ми вперше уклали договори із торгівельними організаціями (торгова база, райспоживспілка) на постачання їм асфальту, цементу, товарного бетону тощо. Досить суттєвим фактором для нас стали і сприятливі погодні умови, коли ми впродовж 9 місяців могли без ускладнення виготовляти продукцію.

Але, як на мою думку, в першу чергу належне слід віддати орендним відносинам. Люди відчували, що із наростанням ви-

* * *

В шляхбуді, як скорочено називали організацію, трудилася скромна людина — механік Петро Василь Голик. Він був відмінним раціоналізатором і позмагатися з ним міг лише Володимир Петрович Мірошниченко, який сюди прийшов пізніше.

* * *

Довгі роки працював інженером з техніки безпеки Олександр Михайлович Чучко. Його змінив Іван Іванович Сіріньок, який був і головою профкому.

* * *

У другій половині 1989 року невеликий колектив асфальтобетонного заводу чи не першим в районі взявся осилувати новий

метод господарювання — орендний підряд. Тоді важко було визначитися з ефективністю нововведень. Але зараз, коли за плечима уже повний рік роботи на нових позиціях — 1990-й, можна зробити певні висновки. Про це ділилася своїми думками інженер — економіст підприємства С. П. Рябко у райгазеті 26 січня 1991 р. Ось що вона розповідала:

"Минулий рік для нашого колективу видався вдалим. Адже ми різко наростили всі показники, а саме: реалізували продукції на 2078,4 тисячі карбованців, що складає 132,3 процента річної програми (або на 16,2 процента більше обсягів позаминулого року). Виробництво товарної про-

дукції склало 131,5 процента — на 16,7 процента більше проти 1989 року. У натуральному вираженні асфальтобетону, бітуму, це-

Старший виконраб міжколгоспбуду Григорій Іванович БУЛАНИЙ

менту, товарного бетону, залізо-

Майстер Федір Семенович СЕМЕНЮТА

теріали як у місті, так і в селі. Все більше ними цікавляться приватники, кооператори. Торік ми вперше уклали договори із торговельними організаціями (торгова база, райспоживспілка) на постачання їм асфальту, цементу, товарного бетону тощо. Досить суттєвим фактором для нас стали і сприятливі погодні умови, коли ми впродовж 9 місяців могли без ускладнення виготовляти продукцію.

Але, як на мою думку, в першу чергу належне слід віддати орендним відносинам. Люди відчували, що із наростанням ви-

менту, товарного бетону, залізобетонних і бетонних виробів мали відповідно 118, 127, 204, 181 і 123 процента.

За рахунок чого перевиконання?

Я працюю на цьому підприємстві десять років і бачу, що зростання виробництва продукції спостерігаються кожного року. Але донедавна це було скоріше закономірністю традиційної планової політики. Тож і відшукали резерви, аби безболісно вийти із ситуації і в той час виконати держзамовлення. Відтак, щороку поліпшувалися результати у зв'язку із зростанням попиту на будівельні ма-

Гаврило Карпович ЗАХАРЧЕНКО

Диспетчер
Василь Михайлович
ШЕЙКО

робництва помітно підвищились у них заробітки. Зросли реалізація, госпрозрахунковий дохід. Якщо раніше ми отримували зарплату тільки за випущену товарну продукцію і людей не цікавили затрати на 1 карбованець її виробництва, то торік вони зрозуміли, що чим більшу матимемо виручку і чим менше буде затрат, тим більше одержимо госпрозрахункового доходу. А потім із нього ми відрахуємо 53 проценти у фонд оплати праці (а тут уся — зарплата і заохочувальний фонд тощо). Тобто між людьми пішла позитивна ланцюгова реакція, коли кожен став бережливіше ставитися до обладнання, техніки,

економії сировини й матеріалів, прагне не допускати штрафів, простоїв вагонів. Хоча 3000 карбованців штрафів торік довелося таки вилучити залізничникам. Ну, це наші проблеми, над якими працюємо й тепер.

Оренда зацікавила робітників у раціоналізаторських пошуках. Посипались зокрема, пропозиції, щодо асфальтозмішувача. Ми маємо імпортний. А запчастин — ніяких. Так, що тепер самі виходимо із становища. Одержали економічний ефект і на млині, де тремо цемент. У цьому зацікавлені всі.

Аби більше виготовляти цементу, котрий все наполегливіше користується попитом, ми запустили ще два аналогічні млини, один з яких розміщений у Комишувасі. Там постійно у відрядженні наші люди, які за минулий рік дали 1700 додаткових тонн цементу.

Що головне в оренді?

Як на мою думку, вона дає самостійність підприємству. Ми сміливіше розподіляємо свої фонди. Коли є стабільні відрахування у бюджет, то вже наперед знаємо куди, що й скільки повинні перерахувати, а що залишається на заводі. Раніше стільки тих відрахувань мали, що тільки після закінчення кварталу, року можна було

зорієнтуватися, як діяти. Такі результати не цікавили колектив. Тепер по-іншому. Усе вирішується через раду трудового колективу. Кожного місяця її члени звітують про справи в житті заводу, радяться з робітниками, приймають спільно відповідні рішення. До речі, важливу роль у справах підприємства відіграє голова РТК М. А. Явон. Знаю, дехто на підприємствах по-іншому підійшов до такої позиції, аби максимальньо відійти від залежності адміністрації. У нас вирішено так діяти, оскільки Микола Андрійович виправдав наші надії. Він уміє контактувати з колективом, чудовий дипломат. Доводить до людей будь-які складнощі так, що всім стає зрозуміло. А здійснювати це в наш нелегкий час далеко не просто.

За минулі півтора року у нас значно поповнився фонд соціального виробничого розвитку колективу. Тому є змога самим звести будинок. Аби взагалі вирішити житлову проблему на заводі, на нинішній рік розробили положення за яким надаватимемо матеріальну допомогу (будматеріалів на 7 тисяч карбованців). Безвідплатно. Але з умовою працювати на підприємстві не менше 15 років. Уже є 4 забудовники. У нас відчутно зріс середньомісячний заробіток на одного працюючого і становить 298,5 карбованця".

У липні 1991 року на асфальто-бетонному заводі велось спорудження розчинно-бетонного вузла закритого типу. Старий вузол функціонує з середини семидесятих років. Тож є спроможність виготовляти до двох тисяч кубометрів бетонних і залізобетонних виробів на рік. У тому числі дорожні плити та бордюри, дорожні поребрики й фундаментні блоки.

Основним замовникам, повідомляла інженер-економіст заводу С. П. Рябко 9 липня, є колектив МШПМК-159. Дещо відпускаємо господарствам району. Продукцію випускали під відкритим небом впродовж десяти місяців на рік. Пару місяців йшло, як працювало на капітальний ремонт вузла.

Тепер же із введенням у дію нового цеху (третій квартал поточного року), ми значно розширимо обсяги виробництва. Розчинний вузол працюватиме цілорічно. Значно поліпшаться умови праці заводчан.

Спорудження цеху здійснюють спеціалісти Запорізького СУ-103 тресту "Дніпростальконструкція". Вони вже змонтували металеві конструкції і ведуть обшивку основного корпусу полегшеними залізобетонними плитами, котрі виготовляє запорізьке мале підприємство "Темп".

* * *

Парфентій Григорович Старокоженко очолював колектив шляхобудівельників більше 20 років. За цей час організація наби- рала сили і досягла свого найвищого розвитку. МШПМК-159 мала матеріальну і технічну базу, свій асфальто-бетоний завод.

Водії автомобілів і колісних тракторів перевозили будівельні матеріали. Вони були об'єднані в бригади, одна з них — комсо- мольсько-молодіжна. Бригадири мінялися, але найпершим став П. І. Тимчук, потім — С. О. Кириченко.

У тракторному парку працювало дві бригади, які очолювали Л. П. Капич і О. М. Продан. Першу виробничу дільницю очолю- вав О. Є. Білий. Майстрами у нього були Г. М. Дерев'янка, А. С. Назаренко. Дільницею № 2 керував В. В. Медяник, майстрами — О. Г. Коровка, Г. А. Панченко, І. В. Міщенко, дільницею № 3 керував В. А. Мазурок, майстрами — І. А. Опалейко, Г. С. Хари- тонова.

Замовників у той час було вдосталь: колгоспи економічно міцніли і всі вимагали благоустройства ферм і токів, тракторних бригад. Все робилося для того, щоб і доярка, і свинарка, й ме- ханізатор ходили на роботу по асфальту.

— Мотором організації, — розповідає Л. Б. Куш, — був пла- ново-виробничий відділ, який з початку очолювала В. А. Русано- ва, потім — В. С. Благірева. Вона ж і парторг. Партійна і профспілкова організації мали великий вплив на життя колективу.

За ініціативи планово-виробничого відділу впроваджувалися нові форми організації праці. Так спочатку запровадили бригад- ний підряд (бригадам стали нараховувати зарплату по КТУ (ко- ефіцієнт трудової участі). Це було великим стимулом для підви- щення продуктивності праці. Потім впровадили колективний підряд, а далі — організація перейшла на орендний підряд.

Пригадується поїздка у м. Слав'янськ Краснодарського краю по обміну досвідом роботи на оренді. Автомобілем "Раф" їздили головний інженер Г. А. Дерев'янка, начальник планово-виробни- чого відділу В. С. Благірева, бухгалтер Т. І. Білецька, майстер В. А. Мазурок і я, інженер по організації праці. До нас теж приїздили за досвідом, ми їздили в інші організації нашої системи.

Облік в бухгалтерії у нас теж був на високому рівні. Після О. Д. Вовка її очолювала М. А. Северин, а після виходу на пенсію Т. М. Головань.

Наша організація постійно мала прибутки і П. Г. Старокожен- ко вирішив будувати житло для членів свого колективу. За рахунок прибутку було зведено п'ять багатоповерхових будинків.

Профспілкову організацію багато років очолювала Л. М. Біла. Вона турбувалася про відпочинок робітників, які їздили по туристичних путівках у різні кінці країни, відпочивали на базі відпочинку "Лазурні далі" і "Шляховик", до свят проводились різні "вогники", які згуртовували колектив. Шляхобудівники бра- ли активну участь у художній самодіяльності, виступали на різних концертах у районному будинку культури, особливо знали шляхо- будівників у районі, коли художнім керівником була Н. А. Бурбу- ра. Ми у різних концертах виборювали призиви місця.

НЕПРОСТІ 90-ті РОКИ

Нелегким був для МШПМК-159 1991 рік, але попри всі труд- нощі, його завершено успішно. Більше 4,5 мільйона карбованців освоїли трудівники колони, що на 50 тисяч більше наміченого. Люди, які тут працюють, переважно ветерани виробництва. Це трактористи Павло Єгорович Казмін, Степан Методійович Шква- рок, Олександр Миколайович Продан, водій Іван Іванович Полу- пан. На хорошому рахунку дільниці, де виконробами Олександр Єгорович Білий та Василь Васильович Медяник.

* * *

В 1993 році колектив міжгосподарської шляхової ПМК-159 очолив молодий спеціаліст Сергій Іванович Малюка.

Голова правління ЗАТ "Агрошляхсервіс"
Сергій Іванович МАЛЮКА

Нелегкими видалися 90-ті роки для колективу міжгосподарської шляхо- вої ПМК-159.

— Та все ж, незважа- ючи на негаразди, — повідомляла економіст Л. Б. Куш (райгазета, 17 серпня 1994 року), — трудівники МШПМК-159 за сім місяців здійснили план на 100,6 відсотка.

За цей час введено в експлуатацію 2,4 кілометра шляхів, благоустроено тік на елеваторі, молочнотоварну ферму в колгоспі "Мир", механізований тік у птахорадгоспі "Зарічний", вулицю в колгоспі імені Леніна та інші об'єкти.

Сумлінно працює весь колектив. Але особливо хочеться виділити В. М. Ступака, О. Ф. Пастушка, П. Є. Казміна, ветеранів підприємства, котрі віддали йому по 35 років праці, — В. М. Вербицького та М. Г. Каретника.

Дуже складним був 1994 рік для колективу асфальтобетонного заводу через брак коштів на сировину, ціни, які зростали не по днях, а по годинах. Так, за 10 місяців року він завдання періоду виконав по випуску усієї продукції на 53,9 відсотка, по виготовленню асфальтобетону — на 66,1, бітуму на — 59,0, товарного бетону — на 26,9 відсотка.

Дещо справи покращились у першому кварталі 1995 року: асфальтобудівники зуміли здійснити завдання періоду по всіх показниках на 100,0 відсотків. А вже за підсумками роботи п'яти місяців колектив асфальтобетонного заводу план випуску усієї продукції закрав на 129,7 відсотка. Це найвищий показник серед промислових підприємств району. В цей період намітилися деякі тенденції до стабілізації ситуації у промисловості району.

На жаль, стабілізація, що намітилася на кінець весни, знов змінилася на гірше, для асфальтобудівників. Завдання восьми місяців вони "витягли" лише на 73,4 відсотка. Правда, виробництво цементу зросло і склало 137,6 відсотка до завдання періоду.

Не справився колектив асфальто-бетонного заводу із завданням 9-ти місяців року. Менше, ніж торік, одержано асфальтобетону, бітуму.

* * *

10 серпня 1996 року начальник МШПМК-159 С. І. Малюка писав у райгазеті: "За півріччя поточного року підприємство одержало 2,5 мільярда карбованців прибутку. Рентабельність склала 32,2 процента. Найбільший наш замовник — Запорізьке обласне автошляхове управління. Від нього ми отримуємо замовлення на виконання великих обсягів робіт. Зокрема, це стосується капітального ремонту дороги в селі Любимівці. На цьому об'єкті

виконано будівельного монтажу на 2,7 мільйона карбованців у цінах 1993 року. За ним іде упорядкування території водозабору № 1. Там будівельно-монтажних робіт виконано на 2,5 мільйона. Крім цього, у колгоспі імені Калініна закінчили впорядкування складу, продовжуємо роботу на меморіалі колгоспу імені Горького, співпрацювали на впорядкуванні жилих будинків і складу ВАТ "Птахофабрика Зарічна", впорядкували вулицю Комсомольську, продовжуємо трудитися й на території елеватора. За півріччя впроваджено 7 тисяч 550 квадратних метрів території замовників.

До речі, ми практикуємо й надання транспортних послуг населенню, приватним фірмам, що також дає нам прибуток. Так само, як і земельна ділянка.

І за всім цим стоять люди. Це водії О. Ф. Пастушок, С. Г. Сова, О. О. Зима, Б. І. Великий, машиніст навантажувача В. Р. Робулець, шляхові робітники І. П. Круглій, А. В. Касьяненко, М. В. Снакін, механік А. А. Сокоревич, бульдозерист В. Л. Боярчук, токар І. І. Гурба, головний механік В. П. Гура.

* * *

17 квітня 1999 року МШПМК-159 відзначала свій ювілей — 40-річчя утворення. Про неї та її людей писав у райгазеті начальник колони С. І. Малюка:

"Сьогодні міжгосподарська шляхова механізована колона — МШПМК-159 — відзначає свій ювілей — 40 років від дня заснування. У далекому 1959 році вона започаткувалася. Спершу організація носила назву міжколгоспшляхбуд. У той час шляховикам працювалося нелегко, доводилося, образно кажучи, освоювати цілину у цій справі. Тоді до багатьох населених пунктів району не можна було добратися через бездоріжжя. На ґрунтових дорогах колгоспи втрачали корми, зерно, великі втрати несли автотранспортники на ремонті машин.

Колектив шляховиків з перших днів взявся за роботу по ремонту та прокладанню шляхів, влаштуванню під'їзних доріг, майданчиків, благоустрою ферм, токів тощо. Про асфальтове покриття тоді лише мріяли, спочатку били у кар'єрі камінь на, так звану, шашку і нею стелили дороги.

Сьогодні, святкуючи ювілей організації, варто згадати доб-

рим словом тих, хто започаткував трудові традиції, хто стояв біля витоків нової справи. Це, перш за все, перший голова міжколгоспшляхбуду П. С. Шаповалов, десятники А. Т. Гашко, А. С. Гайворонський, водії вантажівок В. М. Вербицький, П. А. Демченко, трактористи І. П. Мельник, Г. Г. Біленко, грейдерист М. М. Рябко, робітник кар'єру В. Я. Артюхов, вантажник О. І. Чуб, робітник Г. І. Шеремет, працівники бухгалтерії Л. Д. Ткаленко, В. І. Костенко та ряд інших.

За 40 років існування в МШПМК-159 змінилося п'ять начальників. Свого часу її очолювали: П. С. Шаповалов, М. Н. Столяров, М. І. Сивоненко, П. Г. Старокоженко. Найдовше біля керма стояв П. Г. Старокоженко. Саме при ньому організація досягла найвищого економічного злету. Візьмо для прикладу 1990 рік. Тоді в ПМК трудилося близько 200 чоловік. За 12 місяців шляховики проклали 8,9 — кілометра асфальтових шляхів, на 94,7 тисячі квадратних метрах здійснили благоустрій. Тільки за друге півріччя прибуток організації склав 703,8 тисячі карбованців. За рахунок прибутку споруджено 5 багатоповерхових будинків, великі кошти вкладалися на соціальні потреби, зокрема, на відпочинок трудівників. Організація мала бази відпочинку на Чорному та Азовському морях.

Висококласними спеціалістами того часу, по праву, вважалися машиніст бульдозера М. І. Отришко, шляхові робітники П. П. Тихенко, В. М. Закарлюка, Н. І. Устимова, Т. М. Пономаренко, машиніст котка В. Д. Домашенко, водії О. О. Зима, Г. А. Животченко, В. Н. Вербицький, кочегар І. І. Вербицький, робітники асфальтного заводу: оператори В. В. Нижник, М. П. Авдієнко, Г. К. Павелько, бульдозерист А. С. Савченко та інші. До речі, тієї пори високопродуктивно працював асфальто-бетонний завод, багато років очолюваний М. А. Явноном.

Тут за рік в середньому вироблялося 100 тисяч тонн асфальтобетону, 600-700 кубічних метрів залізобетону та близько 2 тисяч бетону товарного.

Ефективно працювала інженерна служба під керівництвом головного інженера Г. А. Дерев'янка. Вміло керували роботою майстри А. Є. Білий, В. В. Медяник, А. С. Назаренко, В. А. Мазурок, І. В. Міщенко.

Вагомий внесок у здійснення намічених планів вносили та-

кож партійна та профспілкова організації, які очолювали В. С. Благірева та Л. М. Біла.

Постійно впроваджуючи у виробництво нові форми організації праці, ПМК з року в рік досягала значних успіхів. Доказом тому — перехідні Червоні прапори, Почесні грамоти, якими нагороджували районних шляховиків трест та райком партії за досягнення високих показників у праці. Організація не раз виходила переможцем у районному, обласному і навіть республіканському змаганнях. На урочистих демонстраціях колектив шляховиків, як правило, марширував у перших рядах святкової колони.

Приємні спомини, нічого не скажеш. Що було, того, звичайно, не повернеш. Однак ностальгія за тими, дійсно виповненими трудовою звитягою роками, залишається.

Так, часи змінилися і, на жаль, не на краще. Економічна криза, що охопила державу, торкнулася і нашої організації. Істотно зменшилися обсяги будівельно-монтажних робіт. І хоча ми торік і освоїли на них 79,9 тисячі гривень, а також виконали благоустрою на 18,3 тисячі, у порівнянні з роками розквіту, про які вище йшла мова, це — крапля в морі. Сьогодні так складаються справи, що ми шукаємо замовників, а не вони нас, як раніше. Ясна річ у такій ситуації необхідно знаходити іншу роботу, щоб нею зайняти робітників. Перше, що ми зробили, — взяли в оренду землю. Вирощуємо на ній соняшник, цукрові буряки, пшеницю. Одержуємо після переробки врожаю цукор, олію, борошно і реалізуємо їх, заробляючи на цьому кошти. Маємо власний млин, виконуємо замовлення на переробку зерна всіх бажаючих. Влітку, коли є замовлення, виконуємо ремонт та прокладання асфальтових шляхів. Нещодавно налагодили випуск тротуарних плиток. Зберегли ми, що досить важливо, автомобільний і тракторний парк, який також приносить децидну в касу організації.

Як на мій погляд, основний наш здобуток той, що ми зберегли колектив. Люди працюють і вірять, що кращі часи все ж таки настануть. Сьогодні, відзначаючи 40-літній ювілей організації, хочу від душі поздоровити передовиків виробництва: токаря І. І. Гурбу, тракториста В. О. Бальсанка, оператора борошномельної установки І. М. Панасенка, водіїв І. Д. Андрієнка, О. Ф. Пастушка, тракториста В. М. Ступака, охоронника О. О. Зиму. Спасибі вам, шановні, за труд, за вашу витримку.

* * *

Тоді ж було надруковано і зарисовку "А дорога сірою стрічкою в'ється..."

Слова цієї пісні, немов про ветерана виробництва Василя Миколайовича Вербицького писані.

Василь Миколайович працює в організації з перших днів її утворення. Має численні відзнаки і заохочення за сумлінну працю. Спочатку В. Вербицький трудився на автомобілі ЗІЛ. Постійно перевиконував норми, користувався авторитетом у колективі автогаража. Довгий час очолював бригаду водіїв.

Останні роки Василь Миколайович "осідлав" потужного КамАЗа.

Сьогодні, коли МШПМК-159 стрічає свій 40-річний ювілей, слід у першу чергу поздоровити В.М.Вербицького, який стояв біля витоків організації.

В ювілейному для колективу році ім'я водія автомобіля Івана Дмитровича Андрієнка було занесено на районну Дошку пошани. А 8 серпня того ж 1999-го року начальник МШПМК-159 С. І. Малюка в інформації: "Розраховуючи на свої сили" писав: "Що й казати, в надто важких економічних умовах доводиться працювати нашим будівельникам-шляховикам. І все ж всупереч гірким негараздам — виживаємо і працюємо. Зберегли колектив фахівців — справжніх майстрів своєї справи. А це щось та значить..."

З початку року виконано будівельно-монтажних робіт на суму 21 тисяча 580 грн., а за укладеними договорами — на 74 тисячі грн. Із зданих цього року об'єктів — благоустроєно території міської автозаправної станції, а в КСП "Заповіт Леніна" — під'їзні шляхи на МТФ. Це загалом склало 4,5 тисячі квадратних метрів. Крім того, господарствам району надавались послуги автотранспортом (прибуток склав близько 100 тисяч грн.). Кризова ситуація змусила нас зайнятись й хліборобською працею. Вирощуємо хліб, маємо добротний млин та інше.

А сьогоднішня наша гордість — водії Яків Якович Кошарний, Олексій Федорович Пастушок, Сергій Григорович Сова, Василь Миколайович Вербицький, трактористи Володимир Дмитрович Домашенко, Віталій Олексійович Бальсанко, слюсар Володимир Павлович Закарлюка, робітники Іван Миколайович Панасенко і Микола Вікторович Снакін. Честь їм і слава за труд натхненний"

* * *

На перший план турботу про трудівника — саме за цим принципом працюють у тісній співдружності адміністрація та профспілкова організація МШПМК-159.

В організації практикують видачу заробленого продуктами, сільськогосподарською сировиною. Цими ж товарами видають тут і матеріальну допомогу. В 1999 році, наприклад, кожен працюючий отримав безкоштовно по 170 кілограмів картоплі. За пільговими цінами працівники колони можуть виписати борошно, олію, цукор, макаронні вироби тощо.

Турбота про людей дає свої позитивні наслідки: трудівники на добро відповідають сумлінною працею. Так, за 10 місяців МШПМК-159 виконала будівельно-монтажних робіт за договірними цінами на 104 тисячі гривень, надано послуг автомашинами та тракторами на 225 тисяч гривень. Крім вже звичайних шляхових робіт, які в минулому були основним джерелом прибутків, сьогодні, зважаючи на зниження попиту на ці роботи, шляховики працюють на землі, вирощують хліб та інші сільгоспкультури. Освоєно також виробництво борошна.

До Дня будівельника в 2000 році було виконано будівельно-монтажних робіт на 71 тисячу гривень. Здано об'єкти, благоустроєно територію автозаправної станції на східній околиці міста та автодорогу.

ЗАТ "АГРОШЛЯХСЕРВІС"

Керуючись Указом Президента України "Про невідкладні заходи щодо реформування аграрного сектора економіки", було змінено форму власності і переіменовано в ЗАТ "Агрошляхсервіс" (так стала називатися МШПМК-159 з 31 липня 2001 року, після реформування). Це дало можливість займатися різними видами діяльності, в т.ч. і хліборобством.

Тепер шляховики вирощують хліб, соняшник, займаються малою переробкою, виготовляють тротуарну плитку, надають послуги по перевезенню вантажів та обробітку ґрунту.

Як матеріальну допомогу, працівникам і пенсіонерам тут видають продуктові набори.

Старанністю в роботі відзначаються трактористи Валерій Миколайович Ступак, Віталій Олексійович Бальсанко, Сергій Якович Малюченко, водії Олексій Федорович Пастушок, Сергій Григорович Сова, токарь Іван Іванович Гурба, оператор млина Іван Миколайович Панасенко, головний механік Анатолій Андрійович Сокоревич, заступник начальника по господарській частині Олександр Олександрович Попович.

Не зважаючи на труднощі, колектив не сидить склавши руки, а живе і працює, сподівається на краще, на те, що відродиться колишня слава гуляйпільських шляхобудівників.

НАПЕРЕДОДНІ ЮВІЛЕЮ

У квітні 2004 року колектив ЗАТ "Агрошляхсервіс" відзначитиме своє 45-річчя. Напередодні ювілею своїми спогадами діляться ветерани. Григорій Іванович Шеремет — ветеран виробництва, перший із когорти шляхобудівників, у червні 2003 року пригадавав:

"Після Великої Вітчизняної війни почали думати про дороги, покриті каменем та шашкою.

Спочатку ми вимостили територію елеватора, а в 1959 році почали з'єднувати Гуляйполе з Пологами. Багато шляхобудівники зробили в місті, починали пряму дорогу Гуляйполе-Успенівка, Полтавка, Новозлатополь. І сьогодні ще залишився відрізок дороги Успенівка-Полтавка, вимощений нашими руками.

Камінь, шашку заготовляли взимку в Кінськороздорському кар'єрі. Спочатку дороги доглядала спеціальна дорожня служба, а потім утворилось міжколгоспне шляхобудівельне управління.

Наші люди працювали вперто, з хорошим настроєм, усвідомлюючи, що вони виконують потрібну роботу. За сезон ми вимощували своїми руками по 8 кілометрів шляху, що було значно більше плану.

Опісля я з мостовщика перейшов на роботу до техніки і працював у шляхобудівельній організації до виходу на пенсію.

Наших людей, зокрема мостовщиків братів Івана та Миколу Наумових, знали і в Москві, там вони шашкою викладали Красну площу".

Пригадує Валентина Онисимівна Русанова:

"Я працювала в шляхобудівельній організації з січня 1972 року по лютий 1982 року на посаді начальника планово-виробничого відділу. Коли я поступала на роботу, начальником міжколгоспшляхбуду був Михайло Іванович Сивоненко. Він запам'ятався як досвідчений керівник.

Організація у нас була невелика, але працювали дружно. Колектив знали в районі з найкращої сторони. Ми щорічно будували шляхи в районі і благоустроювали ферми. В колгоспах підводили під'їзні шляхи до виробничих об'єктів.

Звичайно, труднощі були (недоставало будматеріалів, техніки), але доведені завдання щорічно виконували. В цьому допо-

магало добре організоване соціалістичне змагання. Зарплату працівникам завжди виплачували вчасно. На рахунках мали гроші, за які купували будматеріали, техніку і запчастини до неї. Колектив працював рентабельно і з прибутками.

Мені було легко працювати з товаришами, які знали свою справу, професійно виконували свої обов'язки. Про них у мене тільки гарні спогади. Це — старший виконроб О. Є. Білий, виконроби: Г. С. Харитоновна, В. В. Медяник, П. І. Брацило, майстри: І. В. Міщенко, І. А. Опалейко, В. Г. Животченко, головний інженер Г. А. Дерев'яно.

Високими темпами почало розвиватися виробництво із збільшенням будівельно-монтажних робіт, коли керівником був Парфентій Григорович Старокоженко. Це — гарний організатор — професіонал в роботі.

У нас став свій асфальтний завод, який виготовляв асфальт, необхідний для виконання виробничої програми. Згодом завод став виготовляти бетон і дістав назву асфальто-бетонного. Керував цим колективом Микола Андрійович Явон. Досвідчений керівник і прекрасний організатор. Завод систематично розширював випуск продукції і виконував доведені завдання. Колектив працював злагоджено і дружно. Користувався авторитетом у районі і області. Був ініціатором соцзмагання.

У нашому планово-виробничому відділі працювали професіонали, люди, які турбувалися про виконання планів і зобов'язань. Це — Л. В. Рязанцева, Л. Б. Куц, В. С. Благірсва, Н. В. Рябцева, О. Ф. Кириченко. Мені було легко працювати з таким колективом.

Л. Б. Куц — не тільки добрий виконавець і уважний працівник, але і прекрасний організатор культурного відпочинку робітників. За це її цінував увесь колектив шляхобудівників.

Тоді було створено культурно-масову групу, яка організувала свята, поїздки на море, в цирк, на культурні заходи в обласний центр. Завдяки Людмилі Борисівні в організації створили художню самодіяльність, придбали музичні інструменти. Все це допомагало колективу завойовувати перші місця в районному і обласному змаганні. Перехідний Червоний прапор був прописаний у нашому колективі.

Дуже часто ми організували туристичні поїздки не тільки

Адміністративне приміщення
ЗАТ "Агрошляхсервіс"

по Україні, а і в міста Волгоград, Москву, Хатинь, Брест. Пам'ятаю як шляхобудівники їздили в Полтавську область на Сорочинський ярмарок. Це було незабутнє видовище.

За десять років роботи в міжколгоспбуді згадуються тільки хороші епізоди.

Десять років праці в колективі шляховиків — це найкращі, найпродуктивніші роки в моєму житті. Звідси я вийшла на пенсію".

У серпні 2003 року пригладувала Людмила Борисівна Куц: "Я любила свій колектив, свою роботу. Мені хотілося, щоб люди жили культурно, добре відпочивали. І коли мене вибрали в профком головою культурно-масової комісії,

Колектив міжколгоспбуду на демонстрації
9 травня 1976 року

Інженерно-технічні працівники, 1974 р.
МШБО (жінки 8 березня)

Зліва направо: під час навчання з цивільної оборони Ольга МІЩЕНКО, Алла ШТЕШЕНКО, Людмила КУЩ, Надія ОНИЩЕНКО.
Жовтень 1981 року.

Ніна Михайлівна МАРЧЕНКО, майстер тупика
Павло Васильович НІКОЛАЄНКО

Група працівників міжколгоспшляхбуду під час екскурсії
у Брестській фортеці-герої. 1983 рік.

Група міжколгоспшляхбудівників
на екскурсії в Києві
10-12 вересня 1988 р.

із задоволенням стала організувати вечори відпочинку. Спочатку залучила в комісію секретаря-машиніста Л. Д. Брацило і бухгалтера Т. І. Білецьку. Особливо урочисто проходили у нас "вогники" до Дня Перемоги, на які запрошували ветеранів війни. Та цього виявилось мало і ми разом з викладачем міської музичної школи Н. А. Бурбуною організували вокальну групу. Кожного року тривав звіт колективу на центральному майдані міста, звичайно, за участю художньої самодіяльності.

Із великим задоволенням брали участь в художній самодіяльності Л. П. Капич, В. П. Галкін, Н. Н. Дубченко, В. С. Щербаков, М. М. Атрошенко, В. М. Феленко, Д. П. Тарасенко,

Жінки — інженерно-технічні працівники.
14 травня 1991 року.

В. Г. Северин, В. О. Каримов, Н. В. Рябцева, С. П. Рябко, Л. Р. Прилепська, Т. Є. Кожушко, Л. Люта, О. І. Декабрських, Г. І. Панченко, Л. В. Панасенко.

Те, що колектив жив дружно, весело, підтверджує один цікавий епізод. Якось шляхобудівників послали в підшефний колгосп на поліття сільгоспкультур. Жарти, сміх, пісні лунали не тільки в автобусі, а й під час поліття, бо токар Дубченко з балалайкою в руках ішов попереду всіх, грав і співав частівки, а всі пололи, в тому числі і його рядки.

Але не тільки це відзначало колектив шляховиків, а вперта, цілеспрямована робота по виконанню виробничих планів і завдань. Всі будівельні матеріали доставлялись централізовано з кар'єрів на залізничну станцію в тупик. Завдання було в тому, щоб своєчасно розвантажити вагони. Тому це доводилось робити і у вихідні дні, і вночі. Разом з майстром-жінкою Н.М.Марченко трудилися тут машиністи навантажувачів Г. Г. Біленко, І. В. Шаровський, В. Г. Ячало, В. М. Робулець, М. Г. Королюк та інші робітники.

Не могу не згадати і злагоджену роботу планово-виробничого відділу — В. О. Русанова, Л. В. Рязанцева, В. П. Матвієнко, М. Р. Рубан, Н. В. Рябцева, В. С. Благірева, О. Ф. Кириченко, Л. М.

Біла, диспетчерської — В. Г. Чайка, К. Ф. Боровик, О. Ф. Мельничук, Л. Ф. Білостоцька, О. І. Міщенко, В. М. Василевський, бухгалтерії — М. А. Северин, Т. М. Головань, Т. І. Білецька, Н. Г. Онищенко, А. Я. Чокотило, П. В. Тимошенко, В. М. Назаренко, комірники А. М. Штешенко, Є. В. Кульбашна, К. В. Гавриленко, секретар С. С. Захарченко, Л. В. Панасенко, інспектор відділу кадрів Н. М. Бойко, механіків — П. В. Голик, В. П. Мірошниченко, І. І. Сіріньок, Г. А. Биковський, В. П. Гура, С. М. Корінний, А. А. Сокович, М. І. Шрамко. Після Г. А. Биковського головним механіком став В. П. Гура, людина з добрими організаторськими здібностями. Але найважче випало на долю головного механіка А. А. Соковича, який довго працював водієм легкового автомобіля, а після закінчення (заочно) Ногайського сільгосптехнікуму був механіком.

В 70-80-і роки минулого століття дуже багато шляховиків вчилася заочно і з робітників ставали інженерно-технічними працівниками.

Так, після закінчення технікуму, тракторист П.С.Черненко працював майстром, машиніст котка С. М. Корінний — механіком, водій І. І. Сіріньок — інженером з техніки безпеки, головою профкому, каменярі В. А. Мазурок і Г. М. Дерв'яно — майстрами.

Майстер тупика Ніна Михайлівна Марченко прийшла у шляхбуд в 1971 році і працювала аж до виходу на пенсію. Дуже важка робота була у неї і у її підлеглих. Бо іноді доводилось і в дощ, і в сніг, вночі і вдень знаходитися на об'єкті, де розвантажувались вагони. Її поважали в колективі.

Опісля вона була техпрацівником, виробляла макаронні вироби разом з Вірою Василівною Путіною.

9 серпня 1993 року прийшов у колектив МШПМК-159 Сергій Іванович Малюка — молодий енергійний керівник. Але йому не позаздриш. Прийшов він у період спаду виробництва. Та до честі Сергія Івановича не опустив він руки перед труднощами, хоча і довелося значну частину робітників скоротити, а техніку продати. Замість неї купили млин і стали молоти зерно, обробляти землю, вирощувати цукрові буряки, ячмінь, пшеницю, соняшник, кавуни і дині. Почали надавати послуги по перевезенню матеріалів і об-

робітку землі та інші сільгоспроботи. Тому і реорганізувалась МШПМК-159 у ЗАТ "Агрошляхсервіс".

З часом шляховики освоїли випуск тротуарної плитки і її укладання.

Сьогодні в організації добросовісно працюють водії Я. Я. Кошарний, С. Г. Сова, О. Ф. Пастушок, І. І. Полупан, О. О. Зима, О. Ф. Цукуров, трактористи В. М. Ступак, С. Я. Малюченко, шляхові робітники А. В. Касяненко, І. П. Круглій. Це вони разом з головним інженером І. К. Махиною (він же виконує роботу і майстра) будують і ремонтують дороги. А також слюсар В. П. Закарлюка, електрозварник К. С. Савчук, токарь Л. Л. Патрєєв, електрик Г. А. Гура. Ними командує начальник автогосподарства (він же і комірник, і заправник) С. М. Корінний.

* * *

Не можна не згадати водія легкового транспорту Григорія Володимировича Гавриленка. Це дуже добросовісна, працелюбна людина. Він ніколи не рахувався з своїм часом, ремонтував і готував транспорт до виходу на лінію в будь-який час.

* * *

Понад 10 років у ЗАТ "Агрошляхсервіс" працює головним інженером Іван Кирилович Махія. За відсутності майстрів виконує і їх роботу. Грамотний, вдумливий спеціаліст. Користується авторитетом у колективі.

* * *

В конторі, крім начальника, наполегливо працює головний бухгалтер В. М. Назаренко — людина досвідчена, грамотна. До неї можна звертатися за консультацією в будь-який час. Вона багато читає літератури про бухгалтерський облік, бо неможливо зараз працювати без цього, економіст Л. В. Панасенко, секретар О. Ф. Зверева, підтримує чистоту і порядок техпрацівниці А. М. Янголенко.

Людмила Вікторівна Панасенко прийшла в організацію зовсім молодою, відразу по закінченню школи, на посаду секретаря-машиніста. Ставлення її як особистості проходило на очах колективу. Заочно закінчила Одеський технікум і отримала

спеціальність бухгалтера. Тепер добросовісно працює економістом.

* * *

Також хочеться згадати і про те, що в 1986 році на ліквідацію аварії на Чорнобильській АЕС їздили наші робітники. Це — Д. К. Славгородський, В. М. Феленко, Ю. Ільченко та В. Передерій.

* * *

Ветеран виробництва, пенсіонерка Л. Б. Куш сказала: "Від усієї душі хочеться сказати спасибі Сергію Івановичу Малюці за

Інженерно-технічні працівники
МШПМК-159.

У першому ряду другий зліва сидить
начальник МШПМК-159
Сергій Іванович МАЛЮКА.
1999 рік.

чуйне ставлення до пенсіонерів підприємства. Він ніколи не забуває про них і допомагає чим може. Тому хочеться побажати йому і колективу витримки, вистояти в тяжкий час і повернути добру колишню славу шляховиків".

* * *

Не можна не згадати колектив інженерно-технічних робітників асфальтобетонного заводу (директор М. А. Явон) тому, що ми тісно співпрацювали з ними. Це — головний інженер О. Г. Тараненко, головний механік А. Г. Куш, енергетик Сліпченко, бухгалтери

Л. Р. Прилепська, Г. І. Левун, В. Н. Назаренко, А. Лагода, економісти С. П. Рябко, С. С. Захарченко, секретарі В. Василевська, Т. Шаповал, лаборанти І. Яланська, М. Онопрієнко, О. Кириченко, майстри Л. І. Зверева, О. І. Титаренко, С. Сліпченко, комірники Л. О. Пидоря, А. М. Бойко.

Оператори млина Микола Вікторович ШАКІН та
Іван Миколайович ПАНАСЕНКО.
1999 рік.

Бригада
по виготовленню
бетону для тротуарної
плити у складі
Володимира Павловича
ЗАКАРЛЮКИ,
Сергія Григоровича
СОВИ
і Григорія Андрійовича
ГУРИ

Іван Кирилович МАХИНЯ, Іван Прокопович КРУГЛІЙ і
Анатолій Васильович КАСЯНЕНКО укладають тротуарну плитку
на території машинобудівельного заводу

Машиніст котка Володимир Дмитрович ДОМАШЕНКО

Інженерно-технічні працівники ЗАТ "Агрошляхсервіс"
30.04.2003 року.

9 травня 1975 р. Ветерани війни.
Вогник у "Шляхбуді"

1973 р. Парторганізації

НАЦІЛЕНІ НА ПЕРСПЕКТИВУ

На календарі 2004 рік — четвертий рік нового тисячоліття. Що він принесе нашому колективу? — роздумує голова правління ЗАТ "Агрошляхсервіс" Сергій Іванович Малюка. — Хотілося б, звичайно, мати стабільність в економіці, щоб фінансово міцніли сільгоспідприємства і щоб потреба у послугах шляховиків щороку зростала. Тоді б і ми показали клас у роботі, відвоювали втрачені позиції, відновили колишню славу колективу.

І все ж, не зважаючи на скруту, ЗАТ "Агрошляхсервіс" у 2003 році мав непогані виробничі показники. Голову правління Сергія Івановича Малюка, депутата районної ради з 1998 року, було нагороджено регіональною медаллю "За заслуги перед Гуляйпільським краєм" з нагоди 80-річчя утворення Гуляйпільського району.

— Попри всі труднощі, — продовжує Сергій Іванович, — наш колектив зустрічає своє 45-річчя з непоганими показниками і є впевнений, що у нього буде прекрасне майбутнє, бо він націлений на перспективу, що є запорукою подальшого успіху.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Гуляйпільська районна газета "Сталінським шляхом", 1955 р.
2. Гуляйпільська районна газета "До комунізму", "Зоря комунізму", "Голос Гуляйпілья", 1959-2003 р.р.
3. Газета "Запорізька правка", 26.04.1969 р.
4. Статистичні дані про роботу ЗАТ "Агрошляхсервіс" районного відділу статистики.
5. Статистичні дані, взяті у ЗАТ "Агрошляхсервіс", за 90-ті роки минулого століття.
6. Спогади ветеранів колективу Л. Б. Куц, Г. І. Шеремета, В. А. Русанової.
7. Матеріали Гуляйпільського районного краєзнавчого музею.
8. Матеріали з особистого архіву краєзнавця В. І. Жилінського.

ВІД АВТОРІВ

У даній книжці ми зробили спробу відтворити сторінки історії розвитку закритого акціонерного товариства "Агрошляхсервіс". Як це нам вдалося судити тобі, шановний читачу. Ми свідомі того, що жива історія набагато цікавіша й оригінальніша, але від зафіксованого у документах пам'яті людей ніде не дінешся.

Ми щиро вдячні за допомогу у здійсненні проекту голові правління ЗАТ "Агрошляхсервіс" Сергію Івановичу Малюці, за збір матеріалів — ветерану колективу Людмилі Борисівні Куц.

Упевнені, що шляхобудівники були і завжди будуть потрібними людьми у житті суспільства. Хай їм щастить!

*З повагою
Автори.*

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Покликала дорога.....	4
Міжколгоспшляхбуд.....	5
МКШБУ № 6.....	14
МШБО	38
МШПМК-159	46
Ними гордяться колектив	54
Непрості 90-ті роки	62
ЗАТ "Агрошляхсервіс".....	70
Напередодні ювілею.....	71
Націлені на перспективу	84
Використана література	85
Від авторів	86

